

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

15. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

14. DUBNA 2013

Z obsahu:

**Ježíšovým domovem
jsou lidé**

Katecheze

Sv. otce Františka při
první generální audienci
27. března 2013

- strana 2 -

Svatá kajicnice

Svatá Markéta z Cortony
(1247-1297)

- strana 4 -

**Mystický život
svaté Markéty z Cortony**

- strana 5 -

Výhled pro letošní rok

P. Willi Studer,
farář v Ramsen

- strana 8 -

Nedej se přemoci zlem

P. Mieczysław
Piotrowski TChr

- strana 10 -

**Indie: Za 20 let
potraceno 12 milionů
děvčátek**

- strana 11 -

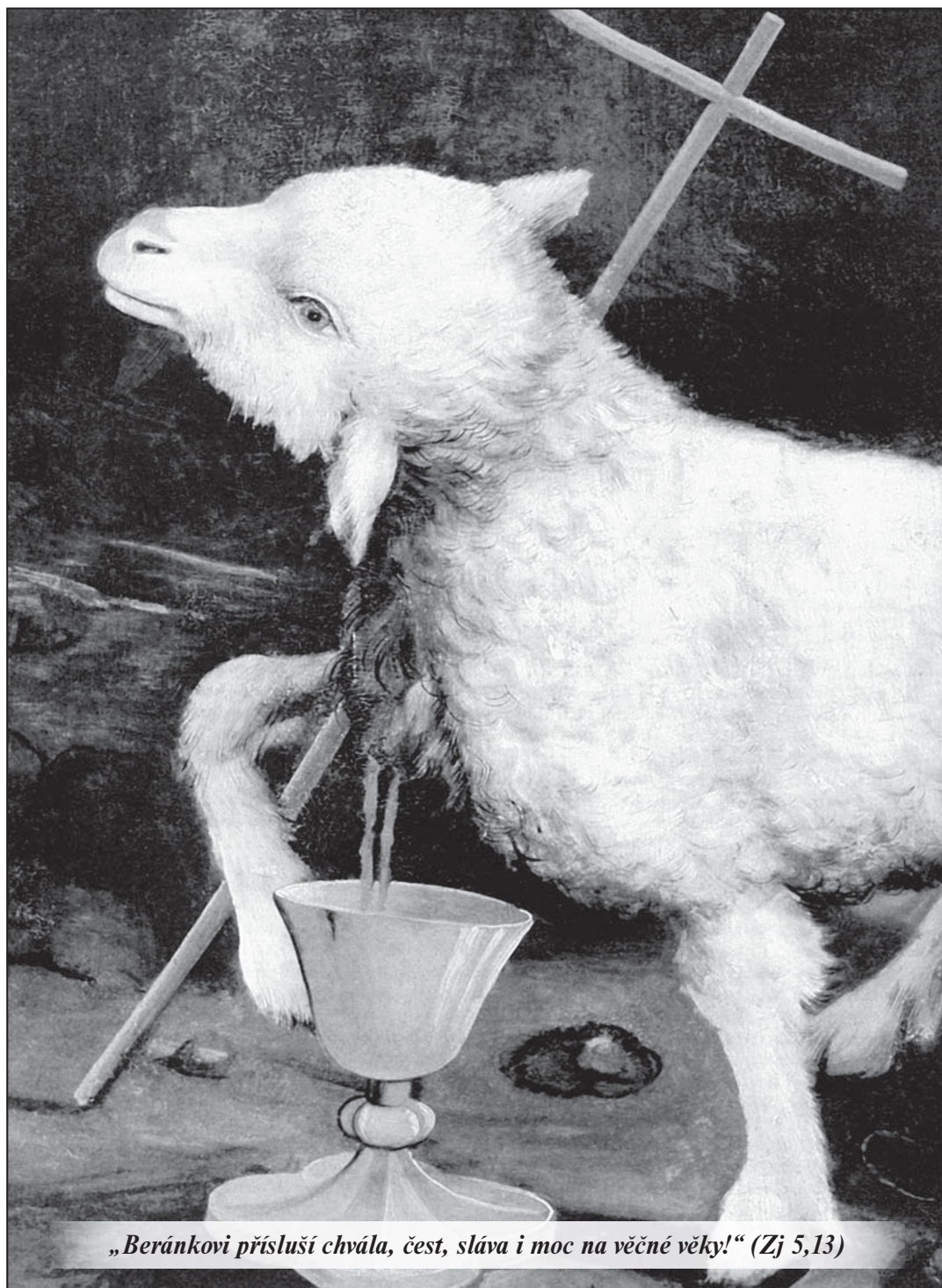
Katechismus andělů (18)

- strana 13 -

Chaldejský patriarcha:

Hlásají demokracii,
ale rozdávají zbraně

- strana 13 -

„Beránkovi přísluší chvála, čest, sláva i moc na věčné věky!“ (Zj 5,13)

Editorial

Spolu s celou Církví prožíváme dobu oslav Kristova definitivního vítězství nad hříchem a nad smrtí. Mohlo by se zdát, aspoň podle každodenní reality předkládané médií, že naše skutečnost vítězství jaksi neodpovídá. A přece!

Pro odpověď, proč je realita života tak odlišná od Boží pravdy, nemusíme tentokrát chodit daleko. Stačí, když si přečteme katechezi Svatého otce Františka. Ježíš nemá dům, není omezen prostorem, jeho příbytkem, domovem jsme my lidé, naše srdce. A zde může být onen kámen úrazu. Srdce, ve kterém nepřebývá Ježíš, musí být obýváno někým jiným. Nabízí se logická otázka – kým? Existuje jediná odpověď – ďáblem. Možná je to trochu příkré, ale i kdybychom řekli, že srdce takového člověka je naplněné vlastním egoismem – co je to jiného než pýcha, čili hlavní hřích, tedy dílo satanovo? Jak víme z Písma, kde je hřích, tam není pro Boha místo.

Proč však taková úvaha? Právě proto, že žijeme v době, kdy je nutné vidět nejen potřeby duchovní, ale i další, které však z duchovní podstaty člověka vycházejí – nelze rozdělit jednotu duše a těla. Nemám teď na mysli jen pomoc těm nejchudším a nejubožejším, jak nás neustále vybízí Svatý otec. Ale jde o život člověka jako takový. Ten je ohrožen válkami, pronásledováními, fyzickými útoky na konkrétní skupiny lidí. Nejohroženější jsou ti nejbezbrannější, a to jsou nenarozené děti. Pokud věříme, že život člověka začíná početím, pak musíme tento život již od početí chránit. Proto se opět krátce vracíme i k tomuto tématu. Také Ježíšovi hodně záleželo na dětech, na těch nejslabších lidských bytostech. Budou-li mlčet křesťané, bude se ještě hojněji dít, co se světu líbí.

Povzbuzení, že obrácení je možné, můžeme načerpat ze života svaté Markéty z Cortony (str. 4). Ona – s mnoha jinými – je důkazem, že svět k lepšímu lze měnit, začne-li každý z nás u sebe odvážným uspořádáním hodnot podle Božího zákona a jeho důsledným uskutečňováním.

„Vyjitím ze sebe“, modlitbou, postem a vlastním konáním vraťme do našich srdcí Krista, aby tak svět mohl být proměněn. Pak i radost z Kristova vítězství překoná každodenní realitu.

Daniel Dehner

Ježíšovým domovem jsou lidé

Katecheze Sv. otce Františka při první generální audienci
27. března 2013 na náměstí Svatého Petra v Římě

Dobrý den, bratři a sestry! Jsem rád, že se s vámi mohu setkat na své první generální audienci. S velikou vděčností a úctou přijímám tuto „štafetu“ z rukou svého milovaného předchůdce, Benedikta XVI. Po Velikonocích opět začneme s katechezemi věnovanými *Roku víry*. Dnes bych se rád trochu pozastavil u Svatého týdne. Květnou nedělí jsme zahájili tento týden, který je jádrem liturgického roku, ve kterém provázíme Ježíše v jeho utrpení, smrti a zmrtvýchvstání.

Co může ale dnes znamenat Svatý týden pro nás? Co znamená následovat Ježíše na jeho cestě po Kalvárii ke kříži a vzkříšení? Ve svém pozemském poslání šel Ježíš po cestách Svaté země, povolal dvanáct prostých lidí, aby zůstávali s Ním, sdíleli jeho cestu a pokračovali v jeho poslání. Vyvolil je z lidu plného víry v Boží zaslíbení. Mluvil ke všem bez rozdílu, k velkým i nepatrným, k bohatému mladíkovi i chudé vdově, k mocným i slabým; přinesl milosrdenství a Boží odpuštění; uzdravoval, těšil, chápal; dával naději a všem zpřítomnil Boha, který se zajímá o každého muže a ženu, jako se dobrý otec a dobrá matka starají o každé ze svých dětí. Bůh nečekal, až k Němu přijdeme, ale bez kalkulů a výhrad se vydal k nám. Bůh je takový: On vždycky dělá první krok, On se vydává za námi. Ježíš žil každodenní realitu obyčejných lidí. Byl pohnut před zástupem lidí, kteří byli jako stádeček bez pastýře; plakal nad bolestí Marty a Marie zarmoucených smrtí bratra Lazara; povolal celníka za svého učedníka; prožil také zradu od přítele. V Ném nám Bůh dal jistotu, že je s námi a mezi námi. „Lišky mají doupata a ptáci mají hnízda, ale Syn člověka nemá, kam by hlavu složil.“ (Mt 8,20) Ježíš nemá dům, protože jeho domovem jsou lidé, jsme my. Jeho posláním je otevřít všem brány Boží, zpřítomňovat Boží lásku.

Ve Svatém týdnu prožíváme vrchol cesty tohoto plánu lásky, který prochází dějinami vztahů mezi Bohem a lidmi. Ježíš vstupuje do Jeruzaléma, aby učinil poslední krok, ve kterém shrne veškerý svůj život, cele se daruje, nic si nenechá pro sebe, ani život. Při Poslední večeři se dělí se

svými přáteli o chléb a podává kalich „za nás“. Syn Boží se nám dává, svěruje do našich rukou své Tělo a svou Krev, aby byl navždy s námi a přebýval mezi námi. V Getsemanské zahradě stejně jako u soudu před Pilátem neprojevuje odpor, ale dává se. Je trpčím Služebníkem, kterého předpověděl Izaiáš a který sám sebe vydal na smrt. (srov. Iz 53,12)

Tuto lásku vedoucí k oběti neprožívá Ježíš pasivně nebo osudově, fatálně. Vůbec neskrývá své hluboké lidské rozrušení tváří v tvář násilné smrti, ale odevzdává se v plné důvěře Otci. Ježíš dobrovolně podstoupil smrt, aby odpověděl na lásku Boha Otce, v dokonalé jednotě s jeho vůlí, aby dokázal svou lásku k nám. Na kříži mě Ježíš „miloval a za mne se obětoval“ (Gal 2,20). Každý z nás může říci: Miloval mě a za mne se obětoval. Každý může říci toto „za mne“.

Co znamená toto všechno pro nás? Znamená to, že tato cesta je také moje, tvoje a naše. Žít Svatý týden následováním Ježíše znamená učit se vycházet ze sebe sama – jak jsem řekl tuto neděli – a jít vstříc druhým, vykročit k periferiím života, vydat se jako první na cestu k našim bratrům a sestrám, zejména těm nejvzdálenějším a nejvíce opomíjeným, kteří potřebují porozumění, útěchu a pomoc. Je tolik zapotřebí přinášet živou přítomnost Ježíše, jenž je milosrdný a oplývá láskou!

Prožívat Svatý týden znamená podílet se stále více na logice Boha, logice kříže, která není v první řadě logikou bolesti a smrti, nýbrž lásky a sebedarování, jež vede k životu. Znamená to účastnit se logiky evangelia. Následovat, provázet Krista a zůstat s Ním vyžaduje jakési „vyjití“ ze sebe. Vyjití ze sebe sama, ze znaveného a zvykového způsobu života víry, z pokušení uzavírat se do vlastních schémat, která zužují horizont Boží kreativity. Bůh vyšel ze sebe, aby přišel mezi nás, rozbil svůj stan mezi námi, aby nám přinesl svoje milosrdenství, které zachraňuje a obdařuje naději. Také my, chceme-li jej následovat a zůstat s Ním, nesmíme se spokojit s přebýváním v ohradce devětatřiceti

Dokončení na str. 12

Evangelista, kterého Ježíš miloval, tě zve ještě za tmy na místo, kde máš být svědkem více než historické události. Až přibude světla, jistě rozpoznáš, že právě zde před třemi lety po zázračném rybolovu dostal život Šimona a jeho druhů zcela nový směr. S dnešním svítáním nastává úsvit nové etapy nikoliv pro několik rybářů, ale pro celé lidstvo. Začne však podobně jako tehdy. *Rybáři lidí*⁽¹⁾, kteří se mezitím vrátili ke svému původnímu řemeslu, opět pracovali celou noc nadarmo. Lidský nezdar může být ovšem tou nejlepší přípravou pro přijetí nečekaných Božích milostí a darů.

I marná práce je vysilující, tím spíše, že v tomto případě nemají učedníci co jíst. A přece je o ně postaráno. Nepoznaný Ježíš na ně s láskou myslí jako na své děti. Je jen zapotřebí, aby ho uposlechli a hodili síť *na pravou stranu*.

Pokud lovíš tam, kde nemáš, nesmíš se divit, že se namáháš nadarmo. Uděláš-li však přesně bez svých výhrad to, co chce po tobě Pán, nemůžeš mít neúspěch. Jen se podívej na množství ryb v Petrově síti! Ačkoliv je jich takové množství, *sít se neprotrhla*.

Jan vnímá a rozpoznává Pána jako první nejen zrakem, ale především čistým srdcem, které láska zavedla až pod jeho kříž na Kalvárii. A Petr, který nyní *mnoho miluje, protože mu bylo mnoho odpuštěno*⁽²⁾, spěchá vstříc Pánu i přes vody. A Ježíšovo Srdce, z lásky probodené, připravuje na břehu snídani pro svoje děti. Uvědomuješ si, čeho všeho je schopná opravdová láska? Za chvíli se přesvědčíš, jak velice Ježíši záleží především na ní.

Platí ještě jeho slovo, že Šimon je *skála, na které zbuduje svou církev*⁽³⁾, když tato Skála tak žalostně selhala při první zkoušce? O síle opravdové věrnosti rozhoduje láska. To je to jediné, k čemu se Pán nyní vrací. Zajímá ho, v jakém stavu je Petrovo srdce právě nyní.

„Šimone, miluješ mě?“

Přednedávnm se prvním z apoštolů zdálo, že Pán ho dokonale nezná a nedoceňuje, čeho je schopen: *„Já že nemohu jít za tebou? Svůj život za tebe položím!“*⁽⁴⁾ Jaká bude jeho odpověď poté, co trpce poznal a prožil svou vlastní křehkost?

„Pane, ty víš, že tě miluji.“

Proč však Ježíš svou otázku třikrát opakuje? Nevěří snad Šimonovi, nebo ho chce

Opakovaný rybolov

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Miluješ mě více než ostatní?

přivést do rozpaků? Nikoliv, chce znovu a znovu slyšet to, co tak rád slyší i z úst, která opakovaně prohlašovala, přísahala: *„Vůbec ho neznám!“*⁽⁵⁾ Ačkoliv Ježíš *ví všechno*, nikdy se nepřesytí tvým upřímným vyznáním lásky. Tobě se už může zdát, že je opakuješ do omrzení, pro něho však jsou to vždy věčně nová a ta nejkrásnější slova, jaká mu můžeš říct.

Sebejisté ujišťování ani tasený meč nebyly žádnou zárukou oné rozhodující pevnosti, jakou potřebuje *Skála*. Jedině opravdová *láska* upřímného srdce, která se opírá o lásku Srdce Ježíšova, může být tak pevným základem, aby na něm mohl Boží Syn zbudovat svou církev. A jaká je to moc, kterou Pán uděluje svému prvnímu nástupci? *Pas moje ovce a beránky*. Služba *pastýře* je služba lásky: lásky k nejvyššímu Pastýři a lásky ke stádu, které patří *Jemu*.

Právě tam, kde se třásl před obyčejnou děvečkou, prohlásí láskou proměněný a zocelený Petr před *nejvyšším veleknězem, že je třeba více poslouchat Boha nežli lidi*, a odejde odtud nikoliv s pláčem jako tehdy, ale *s radostí, že směl vytrpět pro Ježíše příkoří*.

Teprve poté, až splnil své poslání a *upevnil své bratry*⁽⁶⁾, přišel čas, aby *následoval Pána a oslavil svou smrtí* toho, kterého oslavil svědectvím svého slova a života. Nauč se dívat i na smrt jako na nejvzácnější dar, ve kterém láska obrací všechno zdánlivý zmar v jeho pravý opak, aby se stal Boží slávou.

Přisedni u dohořívajícího ohně k nenápadné skupině rybářů ke skromné snídani. Jak neokázalé jsou to počátky a základy, které tu byly položeny! Čekal jsi slavnostnější formu a prostředí? To nejslavnější a nejvznešenější je skryto uvnitř, v jistotě, že Ježíš *ví všechno*... Kariéra v Božích službách má zcela jiný začátek, průběh a konec, než na jaký jsme zvyklí. Je to následování Beránka, který *byl nejdříve zabit*, aby mu nakonec *miliony a stamiliony vzdávaly čest, slávu a chválu*, protože právě jemu patří *všechna moc, bohatství, moudrost a síla*. Je to tentýž Beránek, který dnes řekl svým dětem, kam mají hodit síť, aby pak s nimi mohl posnídat na břehu moře.

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 5,27b-32.40b-41

Velekněz začal apoštoly vyslýchat: „Přísně jsme vám přece zakázali, že v tom jménu už nesmíte učit. Přesto však Jeruzalém je plný toho vašeho učení a chcete na nás přivolat pomstu za krev onoho člověka.“ Ale Petr a ostatní apoštolové na to řekli: „Více je třeba poslouchat Boha než lidi. Bůh našich otců vzkřísil Ježíše, když vy jste ho pověsili na dřevo a zabili. Ale Bůh ho povýšil po své pravici jako vůdce a spasitele, aby Izraeli dopřál obrácení a odpuštění hříchů. A my jsme svědky těchto událostí, stejně i Duch Svátý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají.“ Dali apoštoly zbičovat a zakázali jim mluvit ve jménu Ježíšově. Pak je propustili. A oni odcházeli z velerady s radostí, že směli pro to jméno trpět příkoří.

2. čtení - Zj 5,11-14

Já, Jan, měl jsem vidění a uslyšel jsem hlas velkého množství andělů shromážděných kolem trůnu, bytostí a starců – bylo jich na milióny a stamilióny – a volali silným hlasem: „Beránek, který byl zabit, si zaslouží, aby přijal moc, bohatství, moudrost a sílu, čest, slávu i chválu!“ A všechno tvorstvo na nebi, na zemi, v podsvětí i na moři, a vše, co je v nich, jsem slyšel volat: „Tomu, který sedí na trůně, i Beránkovi přísluší chvála, čest, sláva i moc na věčné věky!“ Tu ony čtyři bytosti přidaly: „Amen!“ A starci padli na tvář a poklonili se.

Evangelium - Jan 21,1-19

Ježíš se znovu zjevil svým učedníkům, a to u Tiberiadského moře. Zjevil se takto: Byli pohromadě Šimon Petr, Tomáš

Dokončení na str. 12

I s tebou rád posnídá po marné námaze a dlouhých nocích. Všechno se promění, kdykoliv mu po pravdě odpovíš na jeho věčnou otázku: *Miluješ mě? Více než tito?* Ačkoliv *ví všechno*, chce to stále znovu a znovu slyšet z tvých úst a z tvého srdce.

Chci tě oslavovat, Pane, neboť jsi mě vysvobodil. Můj nářek jsi obrátil v tanec, chci tě chválit navěky, můj Bože!⁽⁷⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Lk 5,10; ⁽²⁾ srov. Lk 7,47;

⁽³⁾ srov. Mt 16,18; ⁽⁴⁾ Jan 13,37; ⁽⁵⁾ Mt 26,72;

⁽⁶⁾ srov. Lk 22,32; ⁽⁷⁾ resp. žalm 30

Svatá kajicnice

Svatá Markéta z Cortony (1247–1297)

Mezi velkým počtem světců, uctívaných Církví, nacházíme různé skupiny: mučedníky, učitele Církve, vyznavače, mnichy nebo panny. Méně často se setkáváme v misálu s kajicnicemi. Připomínají nám, že obrácení duše je opravdovým zázrakem milosti. Zázrak obrácení je větší než chůze Pána po vodě nebo jeho nasycení 5000 lidí nebo uzdravení malomocného.

Neexistuje dnes žádné selhání člověka, kterého by se nedopustil už dříve nějaký jiný člověk, když upadl do podobného pokušení. Musíme mít velký tedy soucit s chybami jiných, protože víme, jak mnoho potřebujeme Boží soucit.

Jednou ze světic, které zakusily Boží milosrdenství, je Markéta z Cortony. Římský breviář nám podává krásnou zprávu o jejím životě.

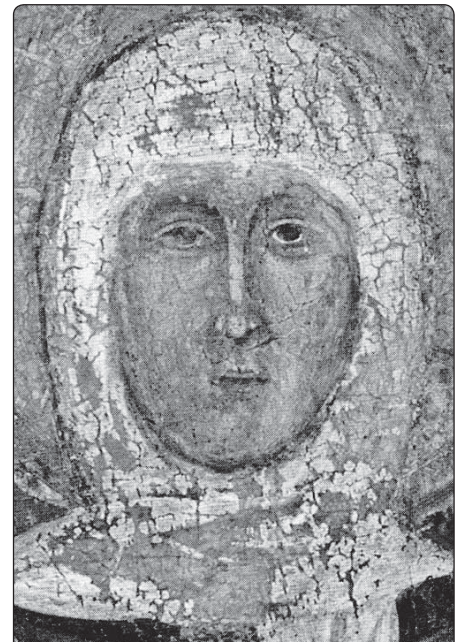
Markéta s přízviskem „z Cortony“ – podle místa jejího pochování – se narodila v roce 1247 v Alvianu v Toskánsku. V mládí se oddávala všem bouřím vášni zkažené povahy a vedla ve městě Montepulciano nanejvýš nemravný život. Jednou našla nečekaně podle štěkání svého psa v křoví mrtvolu, která byla už zpola rozežrána červy. Náhle poznala, že to byla mrtvola muže, se kterým žila ve smilstvu a který zavražděn svými protivníky, byl schován v hromadě dřeva. V tom okamžiku byla uchopena rukou Páně a pocítila nad velikostí a počtem hříchů hlubokou bolest. Okamžitě opustila toto místo a hořce plakala. Když se vrátila do Alviana, ostříhala si své vlasy, oblékla si smuteční šaty a odřekla se všech svých pochybení a všech pokušení světa.

S provazem okolo krku se vydala do kostela, vrhla se na zem a prosila všechny, jimž způsobila dříve svoji nemravností pohoršení, o odpuštění. Pak se vydala

do Cortony, kde se usilovně snažila, v pytlovině a popelu a v nejpřísnějším kajicím cvičení, napravit urážky proti Božimu majestátu. Po tříleté zkušební době jí dovlili minorité, jejichž duchovnímu vedení se podřídila, aby byla přijata do Třetího řádu sv. Františka. Dnem i nocí plakala nad svými hříchy.

Její vzlyky, vycházející z největší hloubky srdce, prosby o odpuštění jejích špatných činů jí působily někdy dokonce úplnou němotu. Noci trávila často úvahami o nebeských věcech a tak vítězila nad nečistými sklony a žádostmi, tím v ní stále sílil dobrý duch a slabé tělo posilovala cvičením a bojem k dobrému.

Neoblomná ve svém svatém rozhodnutí, nenechala se už Markéta nikdy ohrozit bouřemi nepřítelů své spásy, nýbrž jako udatná hrdinka poznala ihned podobu nepřítelů a slavně nad nimi vítězila. Aby se vyhnula pokušení marnivé lidské chvály, k čemuž ji nepřítel stále sváděl, nelenila obžalovávat se ze svých hříchů, prohlá-

Nejstarší zobrazení sv. Markéty z roku 1298

šovala se za vinnou a za všechno žádala také nejpřísnější potrestání. Zuřila proti své navenek pěkné podobě, kterou svedla tak mnohé a kterou navzdory svým kajicím cvičením neztratila. Její zpovědník ji musel stále držet v určitých mezích. Takovým způsobem hledala u Pána smíření za svá dřívější provinění a vybojovala si tím dokonalé vítězství nad sebou samou. Umrtila ve svém nitru všechny sklony k hříšným žádostem a radostem světa a byla poctěna tou nevýslovnou milostí, že směla často mluvit s naším Pánem Ježíšem Kristem.

Také jí byla dána touha po soucitu s utrpením Kristovým a s bolestmi neblahoslavenější Panny Marie, a to v takové míře, že byla jako všech smyslů zbavená a zdála se být mrtvá.

Zdaleka přicházeli mnozí lidé, aby se svěřili do jejího vedení na cestě křesťanské dokonalosti. Světlem nebeských zjevení, jimiž byla hojně poctěna, poznávala tajemství srdcí a svědomí lidí, a dokonce zločiny, kterých se dopouštěli ve vzdálených krajích, a ty s bolestí oplakávala. V jejím srdci žhnul svatý plamen lásky k Bohu a bližnímu, který přinášel mnoho plodů spásy. Navštěvovala nemocné a posedlé a vyprošovala svoji modlitbou uzdravení; chlapce, jehož smrt jeho matka bolestně želela, vzkřísila opět k životu. Hrozící válečné zápletky udusila svojí neustávající modlitbou. Zasloužila se ve-

Neporušené tělo svěťce

lice svým cvičením zbožnosti o duše živých i mrtvých.

Žádná událost ji nemohla odvrátit od jejich svatých úmyslů. Byla ve svém čině i vizionářském životě stejně obdivuhodná a tak spojovala v sobě příklad svaté Marie Magdalény a svaté Marty.

Konečně byla Pánem vyslyšena její modlitba o odchod z tohoto slzavého údolí a přijetí do nebeské vlasti a byly jí dokonce zjeveny den a hodina jejího propuštění. Při bohatství zásluh neúnavné práce a působením nebeských darů milostí začalo její tělo postupně ztrácet síly. Po dobu sedmnácti dnů nepožívala žádný pokrm ani nápoj a cítila se být posilována a sycena jenom nebeskými rozhovory. Přijala potom s radostnou tváří svatou Svátost Církve a s očima upřenými k nebi pospíchala do náruče svého božského Ženicha 22. února 1297, ve svých padesáti letech, poté co byla po třiaadvacet let dokonalým příkladem pokání.

Při zemních pracích v roce 1392 bylo její tělo nalezeno neporušené. Benedikt XIII. ji 17. května 1728 zařadil do seznamu svatých.

Markétin životopis napsal její zpovědník, minorita Giunta Bevegnati, který vypočítává také množství jejich mystických zážitků. Tato „Legenda“ současníka se nachází také v Acta Sanctorum (Febr. III) bollandistů. Francouzský nositel Nobelovy ceny za literaturu François Mauriac uveřejnil roku 1945 životopis světice.

Kněz a hudebník Licinio Recife zkomponoval roku 1938 operu o obrácení kajícnice. V roce 1950 natočil římský režisér Mario Bonnard populární film o jejím životě. V ikonografii svatých se často nachází pes, který našel mrtvolu jejího milence, nebo anděl strážný, který ji utěšuje.

Z *Kirchliche Umschau* 2/2013
přeložil -mp-

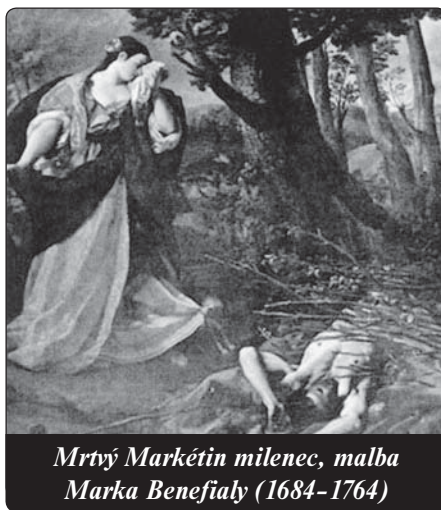

Bazilika sv. Markéty z 19. století

Mystický život svaté Markéty z Cortony

Svatá Markéta z Cortony žila před svým obrácením jako milénka jednoho šlechtice v Toskánsku, s nímž měla nemanželského syna. Jeho násilnou smrtí se obrátila, stala se kajícnicí a andělem blíženské lásky, velkou milovnicí Boha a byla poctěna hlubokými mystickými milostmi. Uvádíme několik vět z vlastních (původně latinsky napsaných) popisů života, jak je zachytil její zpovědník, minorita Giunta Bevegnati.

Markétina horlivost v pokání byla tak veliká, že by ráda vstoupila do nejpřísnějšího řádu, nebo podobně jako svatá Marie Egypťská žila jako poustevnice. Protože by-

Mrtvý Markétin milenec, malba
Marka Benefialy (1684–1764)

la matkou dítěte, které musela vychovávat – později se syn stal františkánem – musela zůstat ve světě a v potu tváře vydělávat na živobytí.

* * *

Markéta od prvního okamžiku svého obrácení zaměřila své srdce k Bohu. Zabývat se Bohem bylo její nejvyšší potřebou. Bez tohoto společenství by nemohla žít, stejně jako tělo bez vzduchu. S modlitbou začínala den, s modlitbou jej končila. Často obnovovala při práci dobré úmysly.

* * *

To, co si mohla odříci, dávala chudým. A dávala to s láskou, která jí více těšila než dar.

* * *

Protože se při svých pobožnostech často zabývala chválou světců, našel v tom Kristus velké zalíbení a řekl jí: „Protože z lásky ke mně zpíváš ke všem svatým ta-

kovou zbožnou chválu, chci ti dovolit, abys dosáhla stejných ctností a milostí, kterými se oni vyznačovali.“

* * *

Tak jako milovala slovo Boží, tak také milovala jméno Boží, jméno Ježíše Krista. Samotné vyslovení tohoto jména vyvolávalo u ní proudy slz.

* * *

Zjevil se jí anděl strážný a poučoval ji, jak by se měla chovat navenek při modlitbě.

* * *

Když se jí o svátku svaté Magdalény zjevil Kristus se svým utrpením, ptal se jí, jestli by chtěla vidět milosti, které jí ještě udělí. Ale ona řekla: „Ne, můj Pane. Vždyť Ty jsi moje radost, jenom Tebe si přeji vidět, Život, skrze který žiji, Radost, která mě těší, Klid, ve kterém spočívám a celé Štěstí mojí duše.“

* * *

Kristus si u ní stěžoval na mnohé kněze, kteří se ho při mešní oběti dotýkají a tak málo ho poznávají a milují. Kterí věnují více pozornosti cestě, po níž chodí svými nohama, než jeho Tělu, které berou do svých rukou.

* * *

Jednou slyšela zvonit k proměňování v jednom kostele. Toto znamení se jí dotklo tak mocně, že upadla do extáze. Tak viděla Ježíše, vyzdviženého rukama kněze do výše, jako divukrásného chlapce, bělejšího než sníh, oděného do nejčistšího zlata. Jenom ruce, které Ho pozvedaly, byly černé jako uhlí. Tu zvolala v nejvroucnějším soucitu: „Milosrdenství, milosrdenství, milosrdenství!“ A hle, nekonečně Milosrdný se sklonil k jejímu volání a odpověděl:

Meditace k letošní křížové cestě v Římě

► „Kéž by se tento kněz, pro kterého voláš o milosrdenství, jen připravil ke zkroušené kajinosti, když chce dosáhnout milosrdenství!“

* * *

„Udělal jsem tě vůdkyní pro ty hříšníky, kteří příkladem tvého života chtějí přijít ke mně,“ řekl Ježíš.

* * *

Markéta poznala ve cvičení blízké lásky správný řád. Dávala duchu, co je duchovní, a tělu, co je tělesné. Nikdy nezapomínala pro jedno na druhé. Smílovala

Krucifix z roku 1200, který mystičku často oslovoval (bazilika sv. Markéty v Cortoně)

se nad bohatým, který považoval chudobu za ctnost tak vroucně, jako nad chudým, který byl bohatý ctnostmi.

* * *

Posílala svému zpovědníkovi do zpovědnice tolik hříšníků, že to sotva mohl zvládnout. Řekl jí, že by k němu neměla posílat tolik lidí. Považoval za nemožné, „aby za jeden den vyčistil tolik chlévů“. Zjevil se jí Kristus: „Řekni tomu bratru, že nečistí chlévy, nýbrž že připravuje v duších zpovídajících se sídlo pro mne.“

* * *

Láska Markétina šířila své paprsky tak daleko, že lidé z dalekých zemí přicházeli a odevzdávali se do její modlitby. „Z Božího dopuštění přicházely k ní dokonce duše zemřelých, aby ji poprosily o přímluvu,“ řekl její zpovědník.

* * *

Jeden řádový představený menších bratřů provincie Toskána si velmi přál, aby byl zbaven svého úřadu a mohl žít jako obyčejný bratr. Proto se obrátil na Markétu. Zatím co se za něho modlila, slyšela, jak

Meditace ke křížové cestě, které byly předneseny na Velký pátek v římském Koloseu, letos připravili mladí lidé z Libanonu pod vedením maronitského patriarchy. V zastaveních křížové cesty pohlížíme do Kristovy tváře, abychom našli sílu a světlo k nesení vlastních křížů, řekl Vatikánskému rozhlasu kardinál Béchara Boutros Raï a pokračoval:

„A těmi jsou válka, násilí, nesplněná očekávání mladých lidí, utrpení emigrace, neexistující vyhlídky do budoucnosti, nevyřešené konfliktní situace. Mezinárodní společenství se vůbec nezajímá o to, aby usilovalo o mír a spravedlnost ve světě. Na Blízkém východě zažíváme tragédii palestinské otázky, tragédii syrské války, problémy fundamentalismu...“

Rozjímání ke křížové cestě vycházejí z východní liturgie a velkým dilem

rovněž z posynodální apoštolské exhortace Benedikta XVI. *Ecclesia in Medio Oriente*. Mladí lidé meditují nad bolestí a utrpením, zároveň se však otevírají naději, zdůraznil kardinál Raï.

„Ano, jsme si totiž jisti, že zastavení křížové cesty se neuzavírají čtrnáctým. Podle tradice našich církví totiž existuje ještě patnácté zastavení – tedy Vzkříšení. Veškerá hodnota rozjímání a utrpení spočívá v tom, že dospívají až k neděli, nezastavují se u pátku. Trpíme a umíráme, abychom byli vzkříšeni. Myslím, že bylo prorockým gestem Benedikta XVI., když o letošní meditace požádal libanonské mladé. Jménem celého lidstva vykřičeli svou bolest, ale zároveň naději a touhu po spravedlnosti,“ říká libanonský maronitský patriarcha.

Podle www.radiovaticana.cz

Spasitel říká: „I když se mi líbí, že tento bratr má nechuť k úřadu představeného, musí přece vědět, že jsem umřel kvůli poslušnosti. Musí dát přednost této ctnosti přede všemi ostatními. Líbí se mi do té míry, že opravdu poslušným přehlédnu mnohé chyby.“

* * *

Když se jeden řádový bratr modlil za Markétu, viděl ji v duchu, jak hoří ohněm božské lásky. Slyšel hlas anděla: „To

„Extáze sv. Markéty“ od Giovanniho Lanfranka (1582-1647)

je ta Markéta, která *nic* nežádá a *nic* nehledá než našeho Pána Ježíše Krista.“

* * *

Po dvacet let sloužila Markéta Pánu ve vši věrnosti a v pokání, které nepřestáváme obdivovat. Roztřese se, že ji máme následovat. V důvěře v Boha překonala všechno a neznala jiné vodítko než vůli Boží. Protože tímto způsobem dosáhla nejenom spojení s Bohem, považoval Pán za dobré odvolat ji z bojiště ke klidu a k odměně. Zalíbilo se mu svoji nevěstě zjevit den a hodinu jejího odchodu domů. Plná radost tohoto zjevení ale nespočívala v tom, že věděla, co lidé obyčejně nemohou vědět, ale v poznání, že odejde šťastně ze světa bez očišťování, obklopena nebeskými zástupy a dosáhne Boha.

* * *

Kolik slzí, ne smutku, ale lásky, díků, něžnosti, radosti a rozkoše se prolilo v den její smrti!

O jejich dívech po smrti psal už zpovědník vlastní knihu. Jenom jak mnoho se rozmnožil od této doby jejich počet! Ale jako největší zázrak zůstává ještě stále její život.

*Z Kirchliche Umschau 2/2013
přeložil -mp-*

Řinčení zbraněmi, které zaznívá ze Severní Koreje, od Černého moře, či zvláště

tě nad Sýrií, není ani v případě Koreje planou hrozbou, již bychom mohli zlehčovat tvrzením, že jde jen o formu nátlaku či vydírání. Vždy se těmito formami rozehrává mašinerie, která může rozvinout válečný konflikt.

Odkud jsou války a konflikty mezi vámi? Tak se ptá svatý Jakub ve své epistoletě. Na rozdíl od těch, kdo se ptají slepě a jsou schopni obviňovat Boha, že dopouští zlo, vidí svatý Jakub jako křesťan jasné příčiny i následky válek. Vidí to, co si nechtějí připustit ti, kdo mají pyšné srdce. Vidí, že zlo je možné zastírat ateismem: přesunout zodpovědnost za „nezasáhnutí do konfliktů, jejich neukončení“ na Boha. A to podle okřídlené výčitky: „Jak se Bůh na tohle může dívat?“, či o trochu lépe: „Jak to, že Bůh dopouští války?“

Obě otázky mohou vést a často vedou k rouhání se Bohu a k prohlašování, že je nemilosrdný. Toto už je zlovomová chvíle: rouhač začíná implicitně oslavovat ďábla.

Svatý Jakub nejprve vede každého k lásce, to je k osobní zodpovědnosti. Říká totiž, že zlo vedoucí ke konfliktům vychází z lidského srdce.

A vzápětí se nepřímou ptá: „Dokážeš rozlišit zlo, které vychází z tvého srdce, a ze srdce tvého bližního?“

Nedopouštíš se stejného sebeklamu, rouhání, či dokonce obrácení se k satanu jako v případě předchozího alibistického obviňování Boha?

Apoštol Jakub oslovuje všechny, můžeme si představit, že všechny, kdo se shromáždili, aby se modlili, aby slavili mši svatou: „Přijde mezi vás boháč...“ Tím, že vede církevní společenství ke zpytování svědomí, pokračuje v odhalování původců viny: ano, společenství Církve může být vinno, ale nikoli ve smyslu kolektivní viny, jakoby rozdělené aritmeticky stejným dílem na každého přítomného, ale na základě vztahů, které přijalo – a právem – jako posvátný řád. Na základě vzájemných vztahů mezi jednotlivými představenými

Na slovíčko

mi a podřízenými a současně ve vztahu podřízených jako celku, kde nese každý z nich osobní zodpovědnost jeden za druhého vůči nositelům autority. Zde se skrývají osobní viny každého, kdo do společenství patří.

V této chvíli je na místě zaměřit se spolu se svatým Jakubem na osobní hříchy každého člověka. Mluví přece již v závěru této části své epistolety o chudákovi, který vstoupí, oslovuje boháče či ty, kdo mají chladné srdce, osobně. Ty...!

Vzhledem k ohnisku válečného napětí v Severní Koreji si můžeme uvědomit, že jde o pospolitost, stát, který „neuposlechl“ výzvy svatého Jakuba o ujímání se chudých, jde o jazyk, který může propagandou lži a pomluv zabít, o válku, která vychází ze srdcí oddaných vášním. V tomto ohledu je pseudokomunistická společnost v této zemi spíše dalším pokračováním plejády krutých asijských diktatur, kde je válka širou zasažena satanem do srdcí všech.

Dalším krokem k pochopení slov svatého Jakuba je pohled na stupňující se konflikt v Sýrii. Mezinárodní konflikt mezi Íránem, Izraelem, Ruskem, Spojenými státy a Evropskou unií. Ozývají se hlasy, že příčinou konfliktu je mocenské rozdělení syrského území po obou světových válkách, kdy se bral ohled na územní zájmy vítězných mocností a nikoli na náboženské a národnostní celky obyvatelstva na tomto území. Patrně tyto hlasy vycházejí z předpokladu, že nábožensky a národnostně kompaktní stát lépe uchová mírové vztahy se svými sousedy a netrpí vnitřními konflikty.

To ovšem podle svatého Jakuba řešení není. Dokonce z pohledu misionáře svatého Pavla nejen že je takový přístup nepodstatný, ale dokonce může být pro šíření evangelia omezující. Sám Apoštol národů se v tomto ohledu příliš politikou nezabývá. Bere ji jako danost pro to, aby všichni mohli být spaseni.

Spíše – když mluví na počátku svého listu do Říma k pohanům a k židům, o jejich schopnosti, a tím i odpovědnosti poznávat Boha – vyjadřuje, zvláště v následujících kapitolách tohoto listu, pravý postoj k potření válek, které vznikají z konfliktu náboženského přesvědčení, z touhy po majetku bližního, z touhy po jeho služebnících, či dokonce – a Trójská válka není jediná – po jeho ženě.

Nedokonalé poznání toho, jež různé národy, kmeny, náboženské státy nazývají různě, a přece se s touhou a prosbou i děkováním obracejí k jednomu a témuž Bohu, je rovněž příčinou konfliktů ve vlastním srdci i válek mezi národy.

Mnozí nevěřící hledají – i ve „světovládných“ celcích – lék na zamezení takových válek. Někdy lék přímo smrtící: zakázat náboženství či je pacifikovat tak, aby se občané „lidsky“ dorozuměli, aby ztratili svůj vztah k Bohu, zapojit je do celosvětového smíření a sbratření všech lidí jejich „lidskými“ prostředky.

Svatý Jakub se svatým Pavlem nabízí pravý lék: jít naopak – ve všech náboženstvích a v osobním hledání „míru na zemi“ – jít ještě blíže k Bohu. Žít v sobě touhu poznávat jeho pravou tvář. To jistě vrcholí až po smrti blažených, ale podmínkou k tomu je právě toto hledání! V sedmé kapitole svého listu Římanům píše svatý Pavel o své bolesti nad vzdáleností od Boha svého vlastního kmene a kmenového celku – národa Izraele. Jeho láska k jejich poznání Boha vede k výroku pro některé až nepochopitelnému: že raději by chtěl být zavržen, jen aby jeho soukmenovci poznali Ježíše Krista.

Náš Pán je jediný, kdo na této zemi dává nejdokonalejší poznávání tváře Boží. Dává nám poznat svou tvář – tvář Božího Syna. A to právě ve společenství Církve, jež svatý Jakub proto tak naléhavě volá k obrácení. Ví, že to je nejučinnější lék pro zamezení válek.

P. Oldřich

Výhled pro letošní rok

I když minulo víc než čtvrt roku 2013, je výklad P. W. Studera zcela aktuální. Vychází z věcného konstatování stavu víry (nejsme od švýcarské církve tak daleko) a na oprávněné obavy, podložené fakty, odpovídá slovy Písma svatého. Tak s realismem víry evangelně zakotvené pomáhá utvářet zdravý katolický postoj k očekávaním, prorocstvím (i zklamáním!) inspirovaným přelomem tisíciletí.

CO PŘINESE ROK 2013?

Prognózy mohou vést k obavám, nebo vyvolávat naději

Určité tendence se projevují už po desetiletí a jsou chápány různě podle duchovního profilu. Jak to bude dále s Evropou? Jako katolický kněz bych se chtěl věnovat náboženskému tématu: Jak to bude s náboženstvím a s katolickou církví v dohledné budoucnosti? Při tom znamená jeden rok jenom velmi krátký úsek. Vycházím z otázky, kterou si kladou mnozí intelektuální skeptikové:

STOJÍME PŘED KONCEM KŘESŤANSKÉ EVROPY?

Fakta: Jak ukazuje nová statistika, stoupá počet výstupů z církve v německy mlu-

vících zemích - v Německu, Rakousku a Švýcarsku. Důvody výstupu jsou, jak se mi zdá, čestné a pochopitelné. Jsou sice uváděny různé důvody - jmenovány nebo podsouvány. Je řeč o skandálech kněží, církev se předhazuje, že není dobová, aktuální. Mnozí, kteří používají služeb církve jenom zřídka, nepovažují už církevní daň za oprávněnou. Vlastní, hlubší důvod bývá většinou zamlčován. Pro většinu těch, kteří z církve vystupují, se náboženský základ katolické víry úplně vytratil.

Členové církve, kteří jsou mimo

Pokud katolíci neopouštějí instituci církve z důvodů pracovních, rodinných a společenských, když i zpochybňují základní dogmata církve (panenský porod, zmrtvýchvstání Kristovo, přítomnost Kristovu ve Svátosti oltářní) a když rozhodně odmítají katolické učení o morálce, pak je jejich příslušnost k římskokatolické církvi už opravdu těžce pochybná. Bude se římskokatolická církev v Evropě ještě více zmenšovat?

Ježíš sám klade podivnou otázku

„Až přijde Pán, nalezne ještě na zemi víru?“ (Lk 18,8) Je možné si klást otázku zvláště v západním světě, jak bude vypadat budoucnost římskokatolické církve, protože katolická víra moderní společnost už neovlivňuje. V Evropě a ve Spojených státech existují společenské skupiny, které katolickou církev agresivně odmítají i také ji potírají.

Nenechejte se vyvést z míry!

Svatý Pavel prorokuje ve 2. listu Soluňanům, ve slavné 2. kapitole, jak se máme postavit k budoucnosti. Nikdo nezná ani dne, ani hodiny nového příchodu Krista. Citují: „Pokud jde o příchod Pána Ježíše..., prosíme vás, bratři, abyste se nedali snadno vyvést z rovnováhy nebo vylekat nějakým projevem ducha nebo řečí či lis-

tem, domněle pocházejícím od nás, jako by den Páně měl už nastat.“ (2 Sol 2,1-2)

Odpad od víry

„Žádným způsobem se nedejte od nikoho oklamat, protože nenastane, dokud nedojde ke vzpouře proti Bohu a neobjeví se člověk nepravosti, syn ztracení. Ten se postaví na odpor a povýší se nade všechno, co má jméno Boží nebo čemu se vzdává božská pocta. Dokonce usedne v chrámu Božím a bude se vydávat za Boha.“ (2 Sol 2,3-4)

Malé stádce

Ježíš mluví o „malém stádu“ a připouje k tomu: „Neboj se, malé stádce, neboť vašemu Otci se zalíbilo dát vám království.“ (Lk 12,32)

VÍRA ZNOVU ROZKVETE

Církev jako tajemné tělo Kristovo zůstane vitální

Ježíš a jeho oběť smrti je v církvi živě přítomná. Mnohé živé údy církve zemřou jako krvaví svědkové a stanou se semenem nových věřících. Zkusíme lásku a blízkost Boží zvláště v tajemství mše svaté. To je to tajemství naší víry, které posiluje a utěšuje pronásledovanou církev. Kdo poznal církev jako „tajemné tělo Kristovo“, ten církev nikdy neopustí, i kdyby okolnosti pro jeho život byly ještě více ohrožující.

Věřící křesťan si bude připomínat Ježíšova slova na rozloučenou: „Když vás svět nenávidí, vězte, že mne nenáviděl před vámi. Kdybyste patřili ke světu, měl by vás svět rád, jako byste patřili k němu. Protože ale ke světu nepatříte, ale já jsem vás vyvolil ze světa, proto vás svět nenávidí.“ (srov. Jan 15,18-19)

Zkušenost svědků krve

„Žádné oko nikdy nevidělo, žádné ucho nikdy neslyšelo, žádný člověk ani nepomyšlil, co všechno Bůh připravil těm, kdo ho milují.“ (1 Kor 2,9)

Víra je dar milosti. Pavel řekl z vlastní zkušenosti Korinťanům: „Ovšem člověk jen se schopnostmi přirozenými se brání přijmout ty pravdy, které přicházejí od Božího Ducha. Zdají se mu nemoudré a nemůže do nich poznáním vniknout, protože ty věci se dají posoudit jen s pomocí Ducha.“ (1 Kor 2,14)

Změny v erbu papeže Františka

Na oficiálních internetových stránkách Svátého stolce je vyobrazen erb papeže Františka, který doznal drobné změny. Pěticípá hvězda v levé spodní straně modrého štítu byla zaměněna za osmicípou - hvězda je symbolem Panny Marie, počet jejích špiček značí osm blahoslavenství. Květ nardu, upomínající na svátého Josefa, se po nynější grafické úpravě více podobá květu, a nikoliv hroznu vinné révy. Papežské motto *Miserando atque eligendo* (Milosrdenstvím ho vyvolil) bylo vepsáno do bílé kartuše s červeným lemováním. Jezuitský znak zůstal beze změny.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Ve Zjevení svatého Jana se zvěstuje konečná budoucnost. „Potom jsem spatřil nová nebesa a novou zemi – dřívější nebesa a dřívější země zmizely a ani moře už není. A uviděl jsem svaté město, nový Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha; bylo vystrojeno jako nevěsta okrášlená pro svého ženicha.“ (Zj 21,1-2)

„A uslyšel jsem od trůnu mohutný hlas: »Hle, Boží přebývání s lidmi. Bůh bude s nimi přebývat; oni budou jeho lid, a On – Bůh s nimi – bude jejich Bůh. On jim setře každou slzu z očí: nebude už smrti ani zármutku, nářku ani bolesti už nebude, protože starý svět pominul.«“ (Zj 21,3-4) „To bude úděl vítěze; a já budu jeho Bůh a on bude můj syn.“ (srov. Zj 21,7)

Ve světě odstrčený a znevažovaný, a přesto zakotvený ve víře

Věřící křesťan cítí a poznává, že pozemské statky a všechny ideologie jsou velmi pomíjivé. Ježíš varuje své učedníky, aby se nechali obdarovat nepomíjejícím pokladem, „opatřete si... poklad v nebi, kterého neubývá, kam se k němu zloděj nedostane a kde ho mol nerozežere. Vždyť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce.“ (Lk 12,33-34)

Pozemský svět chápat křesťansky

Bůh miluje svět! „Ano, tak Bůh miloval svět, že poslal do světa svého jednorozeného Syna, aby nás zachránil.“ Každý křesťan se má ve správném smyslu sjednotit se světem. Svět „překonat“ znamená vrátit se k původu světa.

V prvním dopisu nám evangelista Jan dodává odvalu, abychom uvěřili ve vítězství Krista nad jeho milovaným světem navzdory všem potížím.

„Protože každý, kdo je narozen z Boha, vítězí nad světem. A nad světem zvítězilo právě toto: naše víra. Kdo však vítězí nad světem, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?“ (1 Jan 5,4-5)

Co se stane v „poslední době“?

Zvědavá otázka na druhý příchod Krista. To není vaše věc! „A tu se ho ptali ti, kteří s ním byli: »Obnovíš, Pane, teď v Izraeli království?« On jim však řekl: »To není vaše věc, abyste věděli čas a hodinu, jak to rozhodl Otec sám. Ale až na vás sestoupí Duch Svátý, budete vybaveni silou a budete mými svědky v Jeruzalémě, v celém

Judsku a Samařsku, ano, až na konec země.«“ (Sk 1,6-8)

Trvalá „poslední doba“

Konečná doba nastala už s Ježíšem Kristem. Kdo Ježíše následuje, dostane také jeho osud a měl by se z toho radovat.

V Horském kázání říká Ježíš: „Blahoslavení jste, když vás budou kvůli mně proklínat, pronásledovat a vylhaně vám připisovat každou špatnost. Radujte se a jásejte, neboť vás čeká v nebi velká odměna.“ (Mt 5,11-12)

Zvítězit nad nenávistí láskou Beránkovou

„Posílám vás jako ovce mezi vlky!“ (Mt 10,16) „Až vás vydají soudu, nedělejte si starosti, jak nebo co máte mluvit, protože v tu chvíli vám bude dáno, co máte mluvit. Potom už nebudete mluvit vy, ale Duch vašeho Otce skrze vás.“ (Mt 10,19-20)

Církevní zasedání

Co může vést k rozštěpení? Co k jeho překonání?

1. Kult osobnosti

Rozkoly mohou mít původ ve falešném uctívání osobnosti. „Já patřím k Pavlovi, já k Apollovi, já ke Kefasovi.“ Pavel se ptá: „Cožpak je Kristus rozdělen?“ (srov. 1 Kor 1,12-13)

2. Antikristové

Ti byli vždycky „uvnitř“ církve. Evangelista Jan říká: „Oni sice vyšli z našeho středu, ale nebyli z nás. Neboť kdyby byli z nás, byli by s námi zůstali.“ (1 Jan 2,19)

3. Pokrytci

Ježíš odsuzuje zvláště pokrytce. Na závěr Horského kázání říká Ježíš: „Ne každý, kdo mi říká Pane, Pane, vejde do nebeského království!“

„Mnoho z nich mi řekne, což jsme tvým jménem nedělali zázraky ve velkém počtu? Ale tehdy jim prohlásím: Nikdy jsem vás neznal. Pryč ode mne, pachatelé nepravosti!“ (Mt 7,21-23)

4. Drak a šelma

„Drak dal šelmě svou sílu, svůj trůn a velkou moc.“ (Zj 13,2)

„Celá země se s úžasem dívala po šelmě. Hluboce se klaněli drakovi, že dal

šelmě svou moc, klaněli se i šelmě a říkali: »Kdo se vyrovná šelmě, a kdo se dokáže s ní utkat?« (...) Otevřela tedy tlamu k výsměšným řečem proti Bohu (...) a proti těm, kdo mají v nebi své obydlí. A bylo jí dovoleno vést válku proti křesťanům a přemoci je. Byla jí dána moc nad každým kmenem, lidem, jazykem a národem. A všichni se jí budou hluboce klanět, všichni obyvatelé na zemi, jejichž jméno není zapsáno v knize života, zabitého Beránka.“ (Zj 13,3-8)

5. Vítězství lásky

„Když ten odpad přijde, nedejte se vést z rovnováhy!“ – „Kdo je určen do vězení, půjde do vězení, kdo je určen na smrt mečem, bude zabit mečem. V tom se ukáže vytrvalost a důvěra křesťanů.“ (Zj 13,10)

„Začnou proti Beránkovi válku, ale Beránek nad nimi zvítězí“ a na tomto vítězství budou mít podíl „i jeho povolání, vyvolení a věrní“ (Zj 17,14).

6. Nepravý prorok

„Ale šelma (satan) byla chycena a s ní i nepravý prorok.“ – „Oba byli vhozeni do ohnivého močálu hořící síry.“ (Zj 19,20) Lidé, kteří následovali lži satanovy, si sami zahradili přístup k věčnému životu svým egoismem.

„Venku zůstanou cynikové, vrazi, modláři a každý, kdo má zálibu v páchání zla.“ (Zj 22,15)

7. Blížkost a odstup

My smíme stále zakoušet blízkost Boha. Jakub k nám volá: „Přijďte blíže k Bohu, a Bůh přijde blíže k vám.“ (Jak 4,7) Kde se ukazuje odstup? „Bratři, napomínám vás: Dávejte si pozor na ty, kdo vyvolávají spory a kladou překážky té nauce, ve které jste byli vyučeni. Straňte se jich. Takoví lidé neslouží Kristu a pěkně znějícími řeči mi svádějí bezelstné lidi.“ (Řim 16,17-18)

8. Věrnost k předané víře

Pavel píše Soluňanům: „Stůjte pevně a držte se těch zásad, v kterých jsme vás vyučili, ať už slovem, nebo listem. Náš Pán Ježíš Kristus i Bůh, náš Otec, který nás miloval a ve své dobrotě nám dal útěchu..., ať vás potěší a utvrdí v každém dobrém činu i slovu.“ (2 Sol 2,15-17)

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 1/2013 přeložil -mp-

Nedej se přemoci zlem

Prožíváme nyní jedno z nejtěžších období v dějinách naší vlasti (Polsko – pozn. red.). Jsme svědky toho, jak nejvýznamnější masové sdělovací prostředky agrese plnou nenávisti nebo legislativní iniciativy státu usilují o likvidaci polských katolických médií, Radia Maryja a televize Trwam.

Je to útok na svobodu slova a pokus o zničení neobyčejně důležitého nástroje evangelizace, který je velkým pokladem Bohem darovaným církvi v Polsku.

Potkal jsem jednoho ateistu, který mi pověděl, že uvěřil mediální propagandě a začal proto nenávidět Radio Maryja, ačkoliv ho nikdy neposlouchal. Jednoho dne se rozhodl, že je posoudí sám, a začal poslouchat tuto stanici a sledovat televizi Trwam. Byl velice překvapený, když se přesvědčil, že to jsou jedna z nejobjektivnějších médií v Polsku, která ukazují pravdu.

„Nevracejte se do Barbarie“

V článku *Nevracejte se do Barbarie*, který byl publikován v týdeníku „Plus Minus“ (11. 11. 2012), píše Ewa Thompson, profesorka literatury a slavistiky na amerických školách: „Polské elity mají vědět prostřednictvím svých vlastních rodin, že hranice mezi barbarstvím a civilizací je slaboučká a je lehké ji překročit. (...) Civilizace začíná tam, kde značné procento obyvatel (i elit) chápe, že starověcí Řekové nebyli nijak omezení, když psali o tom, že bez ctností naše jednání směřuje ke zločinným a sebevražedným skutkům. Barbarie začíná tam, kde většina obyvatelstva (včetně elit) přijímá úsloví »dělejte si, co chcete« a »bavme se vším tak dlouho, jak se dá«. Vždyť přece po komunismu máme svobodu.“

„Nedosáhneme štěstí ani obyčejné stabilizace, jestliže nepočítáme s právem Božím,“ varoval nás blahoslavený Jan Pavel II. Pouze ten systém hodnot, který přinesl Kristus, plně zaručuje každé lidské osobě bez výjimky skutečnou svobodu a společnost, v níž žije, autentickou demokracii. V zájmu všech lidí, včetně nevěřících, je budování společného pořádku na křesťanském hodnotovém systému, který jako jediný brání svobodu svědomí a stejné hodnoty, důstojnost a práva každé lidské osoby na život od chvíle jejího početí až do přirozené smrti. Odmítnutí této pravdy nebo souboru trvalých morálních zásad vede vždy k anarchistické zvržení jednotlivců a následně k barbarskému totalitarismu vlády.

Z historie víme, že vždy, když zkoušeli budovat společenský pořádek na prak-

tickém ateismu, tak tehdy – jak píše Fjodor M. Dostojevskij (1821–1881) – lidé tvořili „něco tak ohavného, tak zaslepeného a nelidského, že celá stavba se hroutila pod přívalem lidských kleteb“. Vždy, když člověk odmítne neměnné morální zásady nebo Boha, tak tehdy – jak píše bl. Jan Pavel II. – „nenajde rovněž poslední brzdu k tomu, aby nezabíjel lidi. Ta poslední brzda je v Bohu. A poslední argument k tomu, aby člověk žil, aby si vážil života a chránil lidský život – je v Bohu. A poslední základ hodnoty člověka a důstojnosti člověka i smyslu života je to, že je obrazem a zpodoběním Boha.“ (13. 4. 1980)

Neobyčejně bolestná dějinná zkušenost nám udělila obzvlášť tragické lekce zločinů genocidy, k nimž vedly nejrůznější formy ateismu marxistického, fašistického, či připraveného zednářstvím. Blahoslavený Jan Pavel II. varoval: „Nemá se zlehčovat organizované spiknutí, které se zmocnilo také mezinárodních institucí, nadací a sdružení. (...) Stojíme před obrovským ohrožením nejenom života jednotlivců, ale celé naší civilizace. Stojíme proti něčemu, co je možné popsat jako »strukturu hřichu.«“ (*Evangelium vitae*, 59)

Na tomto strašlivém scénáři masové ateizace prostřednictvím demoralizace se podepisuje činnost zednářství, jehož základním cílem je organizovaný boj s Kristem a katolickou církví. Tato tajná organizace má za cíl úplné zničení katolicismu. Toto napsal jeden z jejích vůdců: „Rozšiřujeme všude závislosti a korupci. Ať to vše lidé přijímají všemi svými pěti smysly, ať to pijí, ať se tím sytí.

(...) Podrobte masu depravaci, a nebudete mít katolíky. (...) Aby byla zničena církev, bylo by třeba zničit ženy (...), demoralizujeme je spolu s církví. Nejúčinnějším zášahem do srdce církve je demoralizace.“ (Armand de Lassus: *Masoneria, intrigujača tajemniczość*, Warszawa 1993, s. 104)

Ateizace prostřednictvím demoralizace

Při propagaci praktického ateismu skrze demoralizaci hrají zásadní roli masové sdělovací prostředky.

Z rozhodnutí vládnoucích činitelů byla nejrozšířenější média v Polsku zcela ovládnuta lidmi, kteří zásadně odmítají morální zásady a křesťanský systém hodnot. V rozhodující míře jsou právě tato média odpovědná za propagování totální morální zvržení života vedeného stylem „všechno je dovoleno“, sexuální volnosti, pornografie, antikoncepce, homosexuálních manželství, rozvodů.

Bůh varuje všechny, kteří pohoršují lidi, kteří otupují lidské svědomí: „Běda těm, kteří zlo nazývají dobrem a dobro zlem“ (Iz 5,20); „běda člověku, skrze kterého pohoršení přichází“ (Mt 18,7). A bl. Jan Pavel II. psal takto: „Ničení svědomí je strašlivá křivda způsobená člověku. Je to nejbolestnější rána zasažená důstojnosti člověka. Je ještě horší než způsobování fyzické smrti, zabíjení: »Nebojte se těch, kteří zabíjejí tělo« (Mt 10,28), pravil Kristus, ukazuje, jak větším zlem je zabíjení lidského ducha, lidského svědomí.“

Když mluvil o osmém přikázání Desatera, „nepromluvíš křivého svědectví“, bl. Jan Pavel II. zdůraznil: „Velký zmatek uvádí člověk do našeho lidského světa, jestliže zkouší dát pravdu do služby lži (...) Veškeré tzv. prostředky sdělování myšlenek jsou přece zesílenou lidskou mluvou. Mluva, která buď dává svědectví pravdě, nebo zase obráceně (...) Je tedy zvláštní odpovědnost za slova, jež jsou vyřčena, neboť ta mají moc svědectví; buď svědčí o pravdě, buď jsou pro člověka dobrem, nebo také nesvědčí o pravdě, jsou jejím popřením, a tehdy jsou pro člověka zlem, ačkoliv mohou být podávána tak vypreparovaná, aby vzbuzovala dojem, že jsou dobrem. Tomu se říká manipulace (...), bez pravdy není skutečná svoboda. Jenom pravda osvobozuje. (...)

Mimo pravdu není svoboda svobodou. Je jenom zástěrkou. Dokonce je zotročením.“ (6. 6. 1991)

Současní vládnoucí činitelé a jejich poslušná média se snaží skrývat pravdu nejenom o různých aférách, ale rovněž o smolenské tragédii.

Směřují k omezení a v dalším výhledu k vypuzení výuky náboženství ze škol. Ve jménu udržení „status quo“ vládnoucí s podporou nejvýznamnějších médií akceptují zabíjení nenarozených, u nichž se zjistí jakékoliv postižení. To současní vládnoucí činitelé navzdory všem vědecky potvrzeným faktům vnucují barbarskou metodu početí „in vitro“ a skrývají pravdu o tom, že proto, aby se mohlo narodit jedno dítě „in vitro“, je třeba usmrtit několik počatých lidských stvoření a mnoho dalších uchovávat v mrazničce. Zamlčuje se přitom vědecky potvrzený fakt, že asi 75 % dětí počatých touto metodou se narodí s vadou, která bude potřebovat léčení celý život. Stejně tak se minimalizuje nebo zamlčuje jediná skutečná metoda léčby neplodnosti, jakou je naprotechnologie.

Zvláštním znamením obrovské krize je záporný přirozený přírůstek obyvatel spojený s masovou emigrací. V Polsku víc lidí umírá, než se rodí. Pokud se v nejbližších letech tato situace nezmění, budeme jako národ směřovat rychlým tempem k vlastnímu zničení. V této dramatické situaci, kdy nám hrozí demografická a ekonomická katastrofa, je naše vláda povinna udělat vše pro to, aby rodinám umožnila mít větší počet dětí – prostřednictvím všestranné podpory rodin s více dětmi a dalších iniciativ podporujících rodinu. Vzhledem k velké krizi polská vláda neučinila nic z toho, co má udělat každý zodpovědný stát, pouze prodloužila důchodový věk do 67 let, což je čin krajně nezodpovědný.

„Nedej se přemoci zlem, ale přemáhěj zlo dobrem.“ (Řím 12,21)

Opuštění Boha, odmítnutí Desatera a morálních zásad, způsob života, jako by Bůh neexistoval, pohrdání až nenávist k jinak smýšlejícím bratřím a sestrám, rovněž také naše nedbalost, nedostatek pravdivého svědectví a hříchy – to všechno způsobilo existenci dramatické situace morální krize, v níž se ocitla naše vlast.

Pouze veškerá moc Božího milosrdenství, která se projevila v tajemství Vtěle-

ní Božího Syna, může překonat všechno zlé působení hříchu, lži a nenávisti v naší vlasti. Proto se spojujme s Kristem ve vytrvalé, vroucí modlitbě i ve svátostech pokání a Eucharistie. Tehdy skrze nás Pán Ježíš vlije svou všemohoucí lásku do „krevního řečiště“ jednoty všech (Poláků) a překoná zlo – dobrem, popírání a lež – pravdou, a nenávist – láskou. Pouze tím způsobem se může uskutečnit duchovní obrození a překonání krize v Polsku, vítězství civilizace lásky a života nad civilizací nenávisti a smrti.

K takovému působení nás vybízí bl. Jan Pavel II.: „Ježíš nám ukázal, že modlitba a půst jsou nejdůležitější a nejsilnější zbraní proti zlým silám (srov. Mt 4,1–11), a poučil své učedníky, že některé zlé duchy je možné vyhnat pouze tímto způsobem (srov. Mk 9,29). Rozhodněme se tedy pro pokoru a k odvaze postit se a modlit, abychom z Výsosti přivedli moc, která zboří zdi podvodů a lži (...) a která v srd-

cích vzbudí rozhodnutí a záměry inspirované civilizací života a lásky.“ (*Evangelium vitae*, 100) Matka Boží nás všechny prosí o každodenní vroucí modlitbu růžence za naši vlast, za obrácení největších hříšníků. O neobyčejné moci této modlitby psal takto bl. Bartolo Longo: „Každý hříšník, dokonce i ten, co klesl nejhluběji, může najít záchranu v růženci. Každá duše může přervat pouta Zlého, i kdyby jimi byla úplně svázaná. Každý se může zachytit záchranného lana, jež Královna Nebeských růží hází trosečnickům tonoucím na rozbouřeném moři světa. Není zapotřebí bohatství, moci ani moudrosti, abychom vykonali nejtěžší díla přijatá ke chvále Boží. Pokud konáme všechno podle obdržených pokynů a s pevnou důvěrou, je zapotřebí jenom jediné věci, čistého úmyslu, který z nebe přivádí nadpřirozenou pomoc.“

*Z Mitujcie się 5/2012
přeložila -vv-*

Indie: Za 20 let potraceno 12 milionů děvčátek

Potraty nenarozených děvčátek patří v Indii ke všedním událostem. Kdo se přesto rozhodne pro porod dcery, žije v nebezpečí. Zprávu o tom podává berlínský levicově-alternativní deník „Die Tageszeitung“ („taz“). Podle indických studií mělo být v posledních 20 letech usmrceno 12 milionů děvčat v tělech matek, protože jejich rodiny chtěly raději chlapce. Podle údajů OSN chybí tím dnes už 85 milionů dívek jenom v Indii a Číně (kde na základě politiky jednoho dítěte dochází k masovým potratům).

Zprávu cituje předsedkyně Národní komise práv dítěte v Indii, Shanta Sinha: „Motivy pro vraždy nenarozených dcer vycházejí z dobových zvyklostí – požadují se velké svatby, velké dary a jeden pyšný syn, ale žádné hospodářsky nepotřebné dcery. Jde o brutalizaci individuálního vztahu k lidskému životu, kterou mohla přinést teprve modernizace.“

Zpráva uvádí také osud 34leté lékařky Mitu Khurana, která proti vůli svého muže porodila dvojčata děvčátka. Obžalovala svého manžela pro po-

kus o vraždu svých vlastních nenarozených dětí. K tomu „taz“ píše, že je „první, která podala žalobu k soudu proti milionům zločinů, které se skoro všechny zatajují“. Poté, co vyšetřením ultrazvukem se zjistilo, že bude mít dvě děvčátka, ji manžel vyzval k potratu, řekla Khurana. Tomu se vyhnula. Pak ji manžel doma zavřel a nedával jí žádné jídlo. Aby vyvolal potrat, dvakrát ji shodil ze schodiště. Potom vyhrožovala rodině jejího muže, že děvčátka po porodu utopí. Khuraně se podařilo utéci ke svým rodičům a porodila ona dvě děvčátka, která mají dnes sedm let. Soudní proces proti jejímu muži je ještě otevřený. Většina procesů v Indii trvá deset let nebo déle. Procesem proti svému muži chce Mitu Khurana především upozornit na mnohamilionové bezpráví potratů: „Usmrcujeme dnes více nenarozených děvčat, než kolik obětí způsobili Hitler nebo Stalin, ale tady v Indii nikdo nekřičí a nikdo za to není potrestán.“

*Ze Schweizerisches Katholisches
Sonntagsblatt 2/2013 přeložil -mp-*

Liturgická čtení

- dokončení ze str. 3

zvaný Blíženec, Natanael z Galilejské Ká-ny, synové Zebedeovi a ještě jiní dva z jeho učedníků. Šimon Petr jim řekl: „Půjdu lovit ryby.“ Odpověděli mu: „I my půjdeme s tebou.“ Vyšli tedy a vstoupili na loď, ale tu noc nic nechytily. Když už nastávalo ráno, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on. Ježíš se jich zeptal: „Dítky, nemáte něco k jídlu?“

Odpověděli mu: „Nemáme.“

On jim řekl: „Hod'te síť na pravou stranu lodi a najdete.“ Hodili ji tedy a nemohli ji už ani utáhnout pro množství ryb.

Tu onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: „Pán je to!“ Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil přes sebe svrchní šaty – byl totiž oblečen jen nahleho – a skočil do moře. Ostatní učedníci došli s lodí – nebyli od země daleko, jen tak asi dvě stě loket, a táhli síť s rybami.

Když vystoupili na zem, viděli tam žhavé uhlí a na něm položenou rybu a vedle chléb. Ježíš jim řekl: „Přineste několik ryb, které jste právě chytili.“ Šimon Petr vystoupil a táhl na zem síť plnou velkých ryb, bylo jich stotřiapadesát. A přesto, že jich bylo tolik, síť se neprotřhla. Ježíš je vyzval: „Pojd'te snítat!“ Nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ Věděli, že je to Pán. Ježíš přistoupil, vzal chléb a dal jim, stejně i rybu. To bylo už potřetí, co se Ježíš zjevil učedníkům po svém zmrtvýchvstání.

Když posnídali, zeptal se Ježíš Šimona Petra: „Šimone, synu Janův, miluješ mě více než tyto?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé beránky.“ Podruhé se ho zeptal: „Šimone, synu Janův, miluješ mě?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé ovce.“

Zeptal se ho potřetí: „Šimone, synu Janův, miluješ mě?“ Petr se zarmoutil, že se ho potřetí zeptal: „Miluješ mě?“ a odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno – ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas moje ovce. Amen, amen, pravím ti: Dokud jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodils, kam jsi chtěl. Ale až zestárneš, vztáhneš ruce a jiný tě přepásá a povede, kam nechceš.“ To řekl, aby naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. A po těch slovech ho vyzval: „Následuj mě!“

JEŽÍŠOVÝM DOMOVEM JSOU LIDÉ

- dokončení ze str. 2

ovci, ale musíme „vyjít“ a hledat spolu s Ním ztracenou ovci, tu nejbližší.

Toto si pamatujeme: vyjít ze sebe jako Ježíš, jako Bůh vyšel ze sebe v Ježíši a Ježíš vyšel ze sebe kvůli nám všem.

Někdo by mi mohl říci: „Ale otče, já nemám čas“, „mám toho tolik na práci“, „je to těžké“, „co já s tím vším zmůžu s tou trochou sil a se svými hříchy?“ Často se spokojíme s nějakou tou modlitbou, neusebranou a nepravděpodobnou nedělní mší a nějakým tím dobrým skutkem, ale nemáme onu odvahu „vyjít“ ze sebe a nést Krista. Jsme tak trochu jako svatý Petr. Jakmile Ježíš mluví o utrpení, smrti a vzkříšení, o sebedarování a o lásce ke všem, apoštol si jej bere stranou a rozmlouvá mu to. To, co říká Ježíš, nabourává jeho plány, jeví se nepřijatelně, působí potíž jistotě, kterou si vybudoval, tedy jeho ideji Mesiáše. A Ježíš pohlédne na své učedníky a Petrovi adresuje snad jedno z nejtvrdějších slov evangelia: „Jdi mi z očí, satane! Neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské.“ (Mk 8,33) Bůh vždycky přemýšlí milosrdně. Nikdy na to nezapomínejme. Bůh vždycky myslí milosrdně, je milosrdným Otcem! Bůh myslí jako otec, který očekává návrat syna a vychází mu vstříc; vidí, jak přichází, když je ještě daleko... Co to znamená? Že

každý den chodil vyhlížet syna, zda se už vrací domů. To je náš milosrdný Otec. Ze srdce jej očekával na terase svého domu. Bůh myslí jako samaritán, který nepřešel kolem zraněného s politováním nebo s odvráceným zrakem, ale pomohl mu, aniž by za to něco žádal; aniž by se ptal, zda je žid, pohan či samaritán, zda je bohatý či chudý. Neptal se na nic. Neptal se, ani nic nepožadoval. Přišel mu na pomoc. Takový je Bůh. Bůh myslí jako pastýř, který dává svůj život na obranu a záchranu ovci.

Svatý týden je časem milosti, kterou nám dává Pán, aby otevřel brány našeho srdce, našeho života, našich farností – trápí mě tolik uzavřených farností – a aby otevřel hnutí a sdružení, abychom „vyšli“ ze sebe vstříc druhým, stali se bližními a nesli světlo a radost své víry. Vždycky vycházejte ze sebe! A to s láskou a něhou Boží, v úctě a trpělivosti, s vědomím, že my kládeme k dílu své ruce, své nohy a svá srdce, ale Bůh je potom vede a dává našim skutkům plodnost.

Přeji všem, abychom tyto dny dobře prožili, odvážně následovali Pána a nesli v sobě paprsek jeho lásky všem, které potkáme.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

K potratové pilulce RU-486

Více než 65 000 lidí již podepsalo petici žádající zastavení registračního procesu v ČR potratové pilulky RU-486 (Mifegyne). Hnutí Pro život ČR i nadále vybízí, aby lidé, kteří toto zlo nechtějí legalizovat, napsali svůj názor panu ministru Hegrovi, řediteli Státního ústavu pro kontrolu léčiv, předsednictvu strany TOP 09, která se zavázala ve svém programu k ochraně života, případně dalším subjektům, které mají vliv na zastavení schvalování registrace. Je třeba vyvinout i toto úsilí, aby náš hlas nezánikl, ale naopak zazněl co nejsilněji a zároveň tak vyšlo najevo, že křesťané se nebojí veřejně hlásit k pravdě, která je dána Stvořitelem veškerenstva.

Více informací i návod, kam přesně se obrátit se svým vyjádřením, naleznete na internetových stránkách Hnutí Pro život ČR www.prolife.cz.

Naše redakce se znovu připojuje k této iniciativě a vybízí své čtenáře, aby tak jako jistě už mnohokrát, i tentokrát našli odvahu a napsali svůj názor, třeba jen krátce, že nesouhlasí s legalizací potratové pilulky vedoucí k nemorální a traumatizující vraždě bezbranného dítěte.

Prosíme, využijte nabízenou možnost. I jen samotné oddálení registrace zachrání mnoho lidských životů, které by jinak nemohly přijít na tento svět.

Redakce Světla

Katechismus andělů (18)

ANDĚLÉ ZEMŘELÝCH (2)

Jaký význam je třeba přikládat dokumentům, které znázorňují vážení duší?

Evangelium nám říká, že během posledního soudu oddělí andělé zlé od dobrých a uvrhnou je do ohnivě pece. (Mt 13,41–42)

V celé řadě významných památek sahajících od prvních dob křesťanství až po středověk jsou představováni andělé nejen jako doprovázející duše zemřelých, ale také jako ti, kteří je váží. Vážení duší je lidová představa mnohem hlubšího dosahu, než by se zdálo. Pod naivní představou můžeme objevit jednotu prozřetelnostního plánu Božího v díle spásy. An-

dělé, především naši strážní andělé, byli společníky a pozornými svědky našeho pozemského života. Viděli naše zkoušky, naši snahu, naše chyby, chránili a posilovali nás, a proto nejsou nepřítomni v poslední fázi našeho života: podílejí se na Božím soudu, když se za nás naposledy přimlouvají a doprovázejí nás do místa blaženého přibytku, pakliže jsme si jej zasloužili. To je poslední fáze jejich účasti na vládě Boží prozřetelnosti.

Jakou důvěru je možné přiznat úloze anděla průvodce, který provází duši nebožtíka po smrti?

Nový zákon nám ukazuje nebožtíka Lazara, který „byl odnesen anděly do ná-

ručí Abrahámová“ (Lk 16,22). Autorita Pisma svatého by nám měla postačit, ale spisy Otců zpřesňují a vysvětlují svaté biblické knihy. Je to závažné svědectví církevní tradice. Tertulián píše ve spise *De anima*: „Když skrze sílu smrti je duše vytržena ze své vrstvy tělesnosti a odrazí se mimo clonu těla vstříc zcela jasnému a čirému světlu, jásá a chvěje se, když vidí tvář svého anděla, který se chystá doprovodit ji do jejího přibytku.“ (L. III., Waszink., str. 546) Svatý Řehoř z Nyssy naznačuje, že mladý David, vítěz nad Filistinci, vítaný dcerami jeruzalémskými bubnováním na tamburíny, je symbolem duše přijaté anděly po boji na život a na smrt proti mocnostem temnot. Svatý Jan Zlatoústý převzal stejnou myšlenku: „Jestliže potřebujeme průvodce, když jdeme z jednoho města do druhého, o kolik více duše, která trhá svazky s tělem a kráčí do budoucího života, potřebuje někoho, kdo jí ukáže cestu!“ (*Hom. Laz.*, II, 2)

Chaldejský patriarcha: Hlásají demokracii, ale rozdávají zbraně

Nový chaldejský patriarcha Louis Sako se přestěhoval z Kirkuku, kde byl doposud arcibiskupem, do svého sídla v hlavním městě Iráku. V této zkoušené zemi vypukla vlna protišíitských atentátů. Pro Vatikánský rozhlas zhodnotil Mons. Sako odkaz americké vojenské intervence, která začala před deseti lety, a na otázku, zda byla tato válka zapotřebí, odpovídá: „Ne, ne. Válka je vždycky zlem a my máme velmi špatnou zkušenost s válkami. V Iráku byly vždycky války. Nevypukly však proto, aby uskutecnily demokracii, aby vnutily demokracii, protože ta je něčím, co nemůže být uloženo shora, nějakým příkazem. Lidí je třeba formovat. Tady se neváčilo proto, aby Iráčané byli zachráněni před diktaturou. Stejně jako je tomu nyní v tzv. arabském jaru. Oni hlásají demokracii, ale prodávají nebo rozdávají zbraně všem. Amerika také. Změnili Egypt a nyní je řada na Sýrii, kde probíhá téměř občanská válka. Reformy se nedělají zbraněmi, nýbrž dialogem. Pokud chtěli v Iráku změnu, mohli tak učinit jiným způsobem a bez války,“ říká chaldejský patriarcha.

Podobný názor má bagdádský biskup, Mons. Shlemon Warduni, který

současnou situaci hodnotí takto: „Nechceme vzpomínat, čekali jsme něco jiného. Irácký lid čekal skutečné osvobození od diktatury. Namísto toho jsme zakusili mnoho jiných, trpkých věcí. Jen včera došlo k více než deseti bombovým útokům. Trpkost sebevražedných útoků, trpkost min rozestých v zemi a zabíjejících nevinné. Chtěli jsme svobodu, ale nebyli jsme k této svobodě vychováni, byla nám vnucena. Je však nemožné poručit někomu, aby byl svobodný. Nejprve je třeba ho vychovat. Hodně jsme se modlili a stále se modlíme za opravdovou svobodu, pravou demokracii. Žádáme celý svět, aby neprodával zbraně nikomu, zbraně produkují sirotky a vdovy. Modlíme se za opravdovou svobodu, kterou nám daroval Kristus tím, že za nás zemřel. Nynější svoboda totiž zabíjí. Je to svoboda zájmů, protože Irák byl okupován kvůli velkým zájmům, kvůli ropě. My chceme demokracii, pravou svobodu. Modlíme se za to, aby tyto Velikonoce byly opravdovým vzkříšením duchovního života, aby se všichni přiblížili Bohu pro dobro člověka,“ říká Mons. Warduni.

Podle www.radiovaticana.cz

Může archeologie svědčit ve prospěch anděla průvodce?

Archeologie je ilustrací a jakoby doprovodem Tradice; její svědectví má hodnotu stálosti a trvanlivosti. Obraz vyrytý do skály není třeba překládat. Kdo se tedy dívá na průčelí chrámu svatého Trofima v Arles, vidí zde zobrazenou duši odnášenou andělem do lůna Abrahámová.

Proto se v našich modlitbách za mrtvé dovoláváme pomoci andělů?

Ano, a tato modlitba nás orientuje dvěma směry: Předně je to žádost o vedení; dosvědčuje to něžná modlitba umírající svaté Makriny, kterou nám předává její bratr svatý Řehoř z Nyssy: „Ó Pane, vyšli svého anděla světla, aby mne vedl na místo osvětlení, kde se nalézá voda odpocínutí.“ (*Život svaté Makriny*: PG, t. 46, 984 D) Dále se v podtextu mnoha spisů církevních Otců nachází myšlenka *uvítání*. Tak svatý Efrém vylíčil zmatek člověka při setkání s andělskou hierarchií: „Když se ukáží armády Páně, když Boží lučištníci vyzývají duši, aby odešla z těla, ona se chvěje a třese při pohledu na neznámé tváře, tyto sbory nikdy předtím neviděné.“

(Pokračování)

Přeložili ing. Antonín Džbáněk
a P. Štěpán M. Filip OP

Pondělí 15. 4. 2013: 6:05 Octava dies (715. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Jezuité o: Poslání učitelů **6:55** Putování modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí **7:40** Terra Santa News: 10. 4. 2013 **8:00** Post Scriptum s P. Pavlem Šupolem **8:20** Proplout Svatou zemí **8:25** Pro vita mundi (20. díl): Anděla Bílková (2. díl) **9:05** Misie slovenských salesiánů v Belgii **10:00** Nedělní čtení: 3. neděle velikonoční **10:30** Přejeme si... **10:45** Léta letí k andělům (59. díl) **11:05** NOEkreace (178. díl) **11:15** Noeland (66. díl) **11:45** Bible pro nejmenší: David v nebezpečí **11:50** Sedmihlásky: Mikulecké pole **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Tomáš Kočko na Dostavníku 2012 [P] **12:25** Pomoc potřebným v Nigérii **12:40** Octava dies (715. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **13:10** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Člověk a jeho povolání ke štěstí **14:00** V souvislostech (6. díl) **14:20** Večer pod lampou: Prof. PhDr. Tomáš Halík Th.D. **16:30** Godzone magazín [P] **17:00** NOEparáda (211. díl) [L] **18:05** Slovenští redemptoristé v Rumunsku **18:20** Včely a Ludia **18:30** Bible pro nejmenší: Eliáš **18:35** Sedmihlásky: Mikulecké pole **18:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (2. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **19:00** Život koncilu (9. díl) **19:15** Výchovný systém Dona Boska: Pouze láska vychovává **19:30** Přejeme si... **19:45** Na koberečku s Agnieszkou Holland **20:00** Příběhy odvahy a víry: Monstrprocesy: fraška spravedlnosti [P] **20:25** Klapka s... (59. díl) [P] **21:25** NOEkreace (178. díl) **21:40** Mgr. Matyáš Zrno – Jsou nebezpečím muslimové, islám nebo islamismus? **23:05** Octava dies (715. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:40** Kulatý stůl: 20 let plzeňské diecéze **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 16. 4. 2013: 6:05 Budu pomáhat: Hořovické maminky **6:10** Janáčkův máj 2008 – Ludgerovice **7:20** Princ, který si vybral Dona Boska **8:05** Pomoc církvi v nouzi se představuje **8:20** Cesta k andělům (72. díl): Andrea Kerestešová **9:10** Svatohostýnská Hubertská pouť **9:20** Octava dies (715. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:00** Mše svatá z pouť kněží na Velehradě [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (44. díl): Dechovka **12:35** Život koncilu (9. díl) **12:50** Pomoc potřebným v Nigérii **13:05** Podobenství (13. díl): Fikovník **13:40** Dana & Přátelé (7. díl) **14:10** Kulatý stůl: 20 let plzeňské diecéze **15:40** Přejeme si... **16:00** Příběhy odvahy a víry: Monstrprocesy: fraška spravedlnosti **16:25** Chodíval Matúšek **16:45** Plečníkův kostel sv. Františka v Lublani **16:55** Putování modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí **17:40** Léta letí k andělům (59. díl) **18:00** Noeland (66. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Ester **18:35** Sedmihlásky: Mikulecké pole **18:40** Dávní hrdinové: Rozbouřené vody **19:10** NOEkreace (178. díl) **19:20** Hadath Baalbek **19:40** Zpravodajské Noeviny (480. díl): 16. 4. 2013 [P] **20:00** Živě s biskupem: Mons. Jan Graubner [L] **21:00** Terra Santa News: 10. 4. 2013 **21:20** Hlubinami vesmíru s Janem Kondziolkou **22:10** Post Scriptum s P. Pavlem Šupolem **22:30** Zpravodajské Noeviny (480. díl): 16. 4. 2013 **22:45** Přejeme si... **23:00** Trnavská univerzita **23:15** Jezuité o: Poslání učitelů **23:40** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (74. díl) **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 17. 4. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (480. díl): 16. 4. 2013 **6:20** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Člověk a jeho povolání ke štěstí **7:05** NOEkreace (178. díl) **7:15** Pro vita mundi (20. díl): Anděla Bílková (2. díl) **7:55** Výchovný systém Dona Boska: Pouze láska vychovává **8:10** Perla Jeseníků Lázně Karlova Studánka **9:10** Život koncilu (9. díl) **9:25** Živě s biskupem: Mons. Karel Herbst, SDB **10:30** Generální audience [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Klapka s... (59. díl) **13:05** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (2. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:25**

Na koberečku s Agnieszkou Holland **13:40** Post Scriptum s P. Pavlem Šupolem **14:00** Jezuité o: Poslání učitelů **14:20** Rusko, můj dětský sen **14:50** Šance pro každého a Pohyb pro každého **15:05** K Teen cez pervitín **15:15** Slovenští redemptoristé v Rumunsku **15:30** Zpravodajské Noeviny (480. díl): 16. 4. 2013 **15:50** Octava dies (715. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **16:20** NOEparáda (211. díl) **17:20** Transport **18:00** Studentská mše svatá z ostravsko-opavského biskupství [L] **18:50** Bible pro nejmenší: Šadrak, Měšak a Abednego **18:55** Sedmihlásky: Mikulecké pole **19:00** Plápolý ohňa **19:20** Terra Santa News: 17. 4. 2013 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Léta letí k andělům (50. díl): František Koutný **20:20** Veronika Barátová – Všechno, co mám, je tvé [P] **21:25** NOEkreace (178. díl) **21:40** Večer chval (25. díl): Chválová kapela od sv. Filipa a Jakuba ze Zlína **22:50** Svatá země **23:00** Generální audience papeže [P] **23:35** Jak potkávat svět s Petrem Fialou **0:55** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 18. 4. 2013: 6:05 Hadath Baalbek **6:25** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (2. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:45** Léta letí k andělům (50. díl): František Koutný **7:05** Platinové písničky (44. díl): Dechovka **7:35** Pro vita mundi (20. díl): Anděla Bílková (2. díl) **8:15** Pomoc potřebným v Nigérii **8:30** Živě s biskupem: Mons. Jan Graubner **9:30** Příběhy odvahy a víry: Monstrprocesy: Fraška spravedlnosti **10:00** Kulatý stůl: 20 let plzeňské diecéze **11:30** Přejeme si... **11:45** Bible pro nejmenší: Šadrak, Měšak a Abednego **11:50** Sedmihlásky: Mikulecké pole **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Janáčkův máj 2008 – Ludgerovice **13:15** Terra Santa News: 17. 4. 2013 **13:40** Misie slovenských salesiánů v Belgii **14:30** Godzone magazín **15:00** Putování modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí **15:45** Obec Moravany nad Váhom **16:00** Zpravodajské Noeviny (480. díl): 16. 4. 2013 **16:15** Eucharistie: Svatební hostina **16:45** V zákulisí: host Dolores Parková **17:15** Výchovný systém Dona Boska: Pouze láska vychovává **17:30** Život koncilu (10. díl) [P] **17:45** NOEkreace (178. díl) **18:00** Dávní hrdinové: Rozbouřené vody **18:25** Sedmihlásky: Mikulecké pole **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíšovy záznaky **18:40** Cesta k andělům (72. díl): Andrea Kerestešová **19:30** Budu pomáhat: Jůnův statek **19:40** Zpravodajské Noeviny (481. díl): 18. 4. 2013 [P] **20:00** Cvrlikání (18. díl): Pavlína Jišová [L] **21:15** Kus dřeva ze stromu: Smrk **21:30** Zpravodajské Noeviny (481. díl): 18. 4. 2013 **21:50** Post Scriptum s P. Petrem Píthou [P] **22:10** Proplout Svatou zemí **22:15** Octava dies (715. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:45** Princ, který si vybral Dona Boska **23:30** Přejeme si... **23:45** Pomoc církvi v nouzi se představuje **0:05** Zpravodajské Noeviny (481. díl): 18. 4. 2013 **0:20** Transport **0:55** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 19. 4. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (481. díl): 18. 4. 2013 **6:20** NOEkreace (178. díl) **6:30** NOEparáda (211. díl) **7:30** Slovenští redemptoristé v Rumunsku **7:45** Adopce na dálku **8:20** Salesiánský magazín **8:35** Veronika Barátová – Všechno, co mám, je tvé **9:45** Hlubinami vesmíru s Janem Kondziolkou **10:30** Na koberečku s Agnieszkou Holland **10:40** Klapka s... (59. díl) **11:40** Sedmihlásky: Mikulecké pole **11:45** Bible pro nejmenší: Ježíšovy záznaky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Putování modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí **13:05** Život koncilu (10. díl) **13:20** Léta letí k andělům (50. díl): František Koutný **13:45** Tomáš Kočko na Dostavníku 2012 **14:05** Perla Jeseníků – Lázně Karlova Studánka **15:05** Výchovný systém Dona Boska: Pouze láska vychovává **15:20** Slovenští redemptoristé v Rumunsku **15:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (2. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **16:00** Zpravodajské Noeviny (481. díl):

18. 4. 2013 **16:15** Chodíval Matúšek **16:35** Hadath Baalbek **16:55** Živě s biskupem: Mons. Jan Graubner **18:00** Noeland (66. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Saul se stal Pavlem **18:40** Sedmihlásky: Mikulecké pole **18:45** Transport **19:20** Kus dřeva ze stromu: Smrk **19:35** Klub Valdocco **19:45** Hornolidečko – Pozdřechov [P] **20:00** Kulatý stůl: Kola pro Afriku [L] **21:35** Terra Santa News: 17. 4. 2013 **22:00** Nedělní čtení: 4. neděle velikonoční [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Cesta k andělům (72. díl): Andrea Kerestešová **0:05** V zákulisí: host Dolores Parková **0:35** Eucharistie: Svatební hostina **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 20. 4. 2013: 6:05 Hornolidečko – Pozdřechov **6:15** Post Scriptum s P. Petrem Píthou **6:35** Eucharistie: Svatební hostina **7:05** V zákulisí: host Dolores Parková **7:35** Princ, který si vybral Dona Boska **8:20** Léta letí k andělům (50. díl): František Koutný **8:40** Jezuité o: Poslání učitelů **9:00** Noeland (66. díl) **9:30** Sedmihlásky: Mikulecké pole **9:35** Dávní hrdinové: Rozbouřené vody **10:05** NOEparáda (211. díl) **11:05** Transport **11:40** Výchovný systém Dona Boska: Pouze láska vychovává **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:10** Zpravodajské Noeviny (481. díl): 18. 4. 2013 **12:25** Nedělní čtení: 4. neděle velikonoční **12:55** Přejeme si... **13:10** Příběhy odvahy a víry: Monstrprocesy: fraška spravedlnosti **13:40** Cvrlikání (18. díl): Pavlína Jišová **14:45** NOEkreace (178. díl) **14:55** Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku **15:30** Rusko, můj dětský sen **16:00** Pomoc církvi v nouzi se představuje **16:20** Platinové písničky (44. díl): Dechovka **16:50** Terra Santa News: 17. 4. 2013 **17:10** Hornolidečko – Pozdřechov **17:20** Salesiánský magazín **17:35** Chodíval Matúšek **18:00** Godzone magazín **18:30** Bible pro nejmenší: Saul se stal Pavlem **18:35** Sedmihlásky: Mikulecké pole **18:40** Živě s biskupem: Mons. Jan Graubner **19:45** V souvislostech (7. díl) [P] **20:00** Odvaha v tichosti **21:05** O kom, o čem: O Bukovinských Slovácích [P] **21:30** Putování modrou planetou: Jemen – 1431 Hidžry **22:25** Pomoc potřebným v Nigérii **22:40** Budu pomáhat: Jůnův statek **22:45** Tomáš Kočko na Dostavníku 2012 **23:05** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Člověk a jeho povolání ke štěstí **23:55** Outdoor Films s Jarmilou Štukovou (14. díl) **1:25** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 21. 4. 2013: 6:15 Rusko, můj dětský sen **6:45** Život koncilu (10. díl) **7:00** Cvrlikání (18. díl): Pavlína Jišová **8:05** Liptál včera a dnes **8:35** Hadath Baalbek **8:55** Výchovný systém Dona Boska: Pouze láska vychovává **9:10** Chodíval Matúšek **9:30** Příběhy odvahy a víry: Monstrprocesy: fraška spravedlnosti **10:00** Pastýř na člunu **10:30** Mše svatá z kostela sv. Jana a Pavla z Místku [L] **11:45** Na koberečku s Agnieszkou Holland **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (7. díl) **12:35** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:25** Platinové písničky (45. díl): Dechovka **14:00** Odvaha v tichosti **15:05** Budu pomáhat: Jůnův statek **15:10** Veronika Barátová – Všechno, co mám, je tvé **16:20** NOEkreace (179. díl) [P] **16:30** Dávní hrdinové: Vysvobození z katakomb **16:55** Sedmihlásky: Hnalo dívča krásy **17:00** Noeland (67. díl) [P] **17:30** Velká náboženství (1. díl): Křesťanství, židovství, islám **17:55** Na Větrné hůrce **18:15** Transport **19:00** Léta letí k andělům (50. díl): František Koutný **19:20** Jezuité o: Svátost smíření **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Octava dies (716. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Pochta českým světům II. – vokálně instrumentální koncert **21:40** V souvislostech (7. díl) **22:00** Živě s biskupem: Mons. Jan Graubner **23:05** Nedělní čtení: 4. neděle velikonoční **23:35** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:45** Život koncilu (10. díl) **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:55** K Teen cez pervitín **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Na konferenci OSN o obchodování se zbraněmi

V sídle OSN se 28. března projednával návrh úmluvy o obchodování se zbraněmi. Stálý pozorovatel Svatého stolce, arcibiskup Francis Chullikat, se vyslovil v té souvislosti pro „důrazný, věrohodný a účinný“ text, který by měl reálný a trvalý dopad na „bezpečnost obyvatel“. Podle Stockholmského mírového institutu jsou zájmy o obchod se zbraněmi enormní. Jen za rok 2012 jde o částku 1 740 miliard dolarů, což je 2,5 % globálního HDP. Obchod se zbraněmi má v rukou šest zemí: USA, Rusko, Německo, Velká Británie, Čína a Francie.

Írán, Severní Korea a Sýrie zabránily přijetí návrhu dohody. Řada zemí včetně USA, evropských zemí i většiny afrických a latinskoamerických států podpořila návrh Keni odeslat návrh úmluvy Valnému shromáždění OSN, aby dohoda „mohla být přijata, jakmile to bude možné“.

Podle zahraničních agentur

Hnutí Modlitby matek a Modlitby otců Vás zvou na IV. společnou rekolekci 26.–28. dubna 2013 v Kroměříži

Téma: Velikonoční slavení v Roce víry a Eucharistie. *A to vítězství, které přemohlo svět, je naše víra.* (1 Jan 5,4)

Přednášejí: MUDr. Jitka Krausová,
P. Bonaventura Štívar, OFMCap, P. Josef Červenka.

Program: pátek 26. dubna – příjezd a ubytování do 19.00
• 19.30 mše sv., velikonoční cesta světla, beseda s koordinátory MM a MO.

Sobota 27. dubna – 7.30 modlitba ranních chval v kapli • 7.50 snídaně • 8.45 zahájení v aule gymnázia, I. rekolekční promluva – MUDr. Krausová • 9.45 přestávka • 10.15 II. rekolekční promluva – MUDr. Krausová • 11.15 svědectví z MM a MO • 12.00 modlitba růžence • 12.30 oběd, siesta – prohlídka zámku a zahrad • 15.00 odpovědi na dotazy a příležitost ke svátosti smíření • 16.00 III. rekolekční promluva – P. Bonaventura Štívar • 17.00 mše sv. a adorace s modlitbami matek a otců • 18.30 večeře • 19.30 beseda s kněžími na téma soukromá zjevení a poselství o konci světa • 21.00 společná modlitba kompletáře.

Neděle 28. dubna – 7.30 modlitba ranních chval v kapli • 8.00 snídaně • 9.00 IV. rekolekční promluva – MUDr. Krausová • 10.45 mše sv. v kostele sv. Mořice v Kroměříži • 12.30 oběd a závěrečné setkání v kapli se svátostným požehnáním.

Veškerý program, ubytování a stravování je v areálu Arcibiskupského gymnázia v Kroměříži. Cena za ubytování: 1 noc s ložním prádlem 210 Kč, spacák 175 Kč. **Stravování:** snídaně 36 Kč, oběd 67 Kč, večeře 44 Kč. **Režijní poplatek** pro každého účastníka je 100 Kč. Platí se vše až na místě. Společně na Vaši zodpovědnost, když se přihlásíte, že i přijedete. **Vyplněnou závaznou přihlášku pošlete nejpozději do 20. dubna 2013** na email: faramorkovice@seznam.cz • Informace P. Josef Červenka, tel. 731 621 105.

Liturgická čtení

Neděle 14. 4. – 3. neděle velikonoční

1. čt.: Sk 5,27b–32.40b–41
Ž 30(29),2+4.5+6.11+12a+13b
Odp.: 2a (*Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil.*
Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: Zj 5,11–14
Ev.: Jan 21,1–19

Slovo na den: Nemáte něco k jídlu?

Pondělí 15. 4. – ferie

1. čt.: Sk 6,8–15
Ž 119(118),23–24.26–27.29–30
Odp.: 1 (*Blaze těm, kteří krácejí v zákoně Hospodinově.*
Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,22–29

Slovo na den: Neusilujte o pokrm, který pomíjí.

Úterý 16. 4. – ferie

1. čt.: Sk 7,51–8,1a
Ž 31(30),3cd–4.6ab+7b+8a.17+21ab
Odp.: 6a (*Do tvých rukou, Hospodine, svěřuji svého ducha.*
Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,30–35

Slovo na den: Sestupuje z nebe a dává život světu.

Středa 17. 4. – ferie

1. čt.: Sk 8,1b–8
Ž 66(65),1–3a.4–5.6–7a
Odp.: 1 (*Jásejte Bohu, všechny země!*
Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,35–40

Slovo na den: Vzkřísím v poslední den.

Čtvrtek 18. 4. – ferie

1. čt.: Sk 8,26–40
Ž 66(65),8–9.16–17.20
Odp.: 1 (*Jásejte Bohu, všechny země!*
Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,44–51

Slovo na den: Tělo obětované za život světa.

Pátek 19. 4. – ferie

1. čt.: Sk 9,1–20
Ž 117(116),1.2
Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.*
Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,52–59

Slovo na den: On zůstává ve mně a já v něm.

Sobota 20. 4. – ferie

1. čt.: Sk 9,31–42
Ž 116(115),12–13.14–15.16–17
Odp.: 12 (*Čím se odplatím Hospodinu za všechno, co mi prokázal? Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,60–69

Slovo na den: Tělo nic neznamená.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

13. – 20. DUBNA 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 14. 4.		PO 15. 4.		ÚT 16. 4.		ST 17. 4.		ČT 18. 4.		PÁ 19. 4.		SO 20. 4.	
Antifona	518	582	518	582	518	582	518	582	518	582	518	582	518	582
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	518	582	518	582	518	582	518	582	518	582	518	582	518	582
Antifony	540	606	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1249
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	540	607	544	611	547	615	550	618	553	622	556	625	559	629
Antifona k Zach. kantiku	540	607	544	611	547	615	550	619	553	622	556	626	559	629
Prosby	541	607	544	611	547	615	550	619	553	622	556	626	559	629
Závěrečná modlitba	541	608	545	612	548	616	551	619	554	623	557	626	560	630
Modlitba během dne:														
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	541	608	545	612	548	616	551	620	554	623	557	627	560	630
Závěrečná modlitba	541	608	545	612	548	616	551	619	554	623	557	626	560	630
Nešpory:														
SO 13. 4.														
Hymnus	517	581	517	581	517	581	517	581	517	581	517	581	517	581
Antifony	538	605	542	609	1056	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	538	605	542	610	546	613	549	617	552	620	555	624	558	628
Ant. ke kant. P. M.	539	606	543	610	546	614	549	617	552	621	555	624	558	628
Prosby	539	606	543	610	546	614	549	618	552	621	555	624	558	628
Záv. modlitba	541	608	541	608	545	612	548	616	551	619	554	623	557	626
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

